

95249

BIBLIOTHÈQUE
du Séminaire de Quimper.

2. SÉRIE.

35B
PROPRIVM
SANCTORVM

INSIGNIS ECCLESIAE
CORISOPITENSIS

*Curâ, impensis, & autoritate venerabilis
Capituli eiusdem Ecclesiae, Sede Episcopi
copali vacante, in lucem editum.*

Gallay

Ex dono capituli

PARISIIS,
Ex Typographiâ **IEREMIAE BOÜILLÉROT,**
è regione præcipuæ portæ Palatij.

M. DC. XLII.

CALENDARIVM

FESTORVM QVAE IN

DIOECESI CORISOPITENSI

celebrantur.

IANVARIVS.

1. Circuncisio Domini.
duplex.

6. Epiphania Domini.
duplex.

20. Fabiani & Sebastiani
mart. duplex.

28. Iuliani Episcopi & Cōf.
semid. (fuit 27.) in Ec-
clēsia Corisopitensi
rātū. Com. S. Agnē-
tis secūdo. fol. 43

Observanda super
Calendario.

IANVARIVS.

1. Praecipitur cap. con-
questus, & cap. pro-
nunciandum.

6. Praecipitur iisdem
cap.

20. Nullo cap. praeci-
pitur, seruatur tamē
in plerisq; locis pro-
pter subsidium tem-
pore pestis, & est in
decretis synodali-
bus.

28. Cum non pertineat
ad diocēsim, reten-
tum est dumtaxat in
Ecclesiā Cathedrali,
in quā aliās fuerat
duplum.

22. Sublatum est pra-
& } ceptū S. Vincētij,
25. & Conuersionis S.

ā ij

Pauli. Vnde & ipsum festū S. Vincent. relictum est semid. vt olim.

17. Nullū extat præceptum S. Antonij, in statutis Synod.

Officia S. Guillelmi, Sulpicii & Gildasij sublata sunt cum nō sint diœcesis propria.

FEBRVARIVS.

2. Præcipitur cap. Cōquestus, & cap. pronuntiandum.

24. Præcipitur iisdem Cap.

Officia SS. Brigidæ Tuiani, & Iulianæ sublata sunt.

MARTIVS.

3. Positum est duplex in Ecclesia Cathedrali, quia socius fuit S. Corentini.

13. Fit in Ecclesia Cathedrali tantum, quia ad diœcesim minime videtur pertinere.

FEBRVARIVS.

2. Purificatio B. Marię Virginis duplex.

24. vel 25. Matthiæ Apostoli duplex.

MARTIVS.

3. Guingaloci Abbatis in Ecclesia Corisopitensi duplex, per diœcesim autem semiduplex. fol. 62

13. Pauli Leonensis Episcopi & Conf. semiduplex (fuit 12.) in Ecclesia Corisopitensi tantum. fol. 66

25. Annunciatio B. Marię duplex.

APRILIS.

25. Marci Euangelistę duplex.

25. Præcipitur Cap. Conquestus.

12. Sublatū est præceptum S. Gregorij, cū nullo capite continetur, sed tantum in stat. Synod.

Officia Ss. Albini, Lazari, Longini & Disma non pertinet ad diœcesim, ideo sublata sunt.

APRILIS.

25. In neutro capite cōtinetur, tamē seruatur fermē vbique.

4. Preceptum S. Ambrosij sublatum est de quo fit officium 7. Decemb.

Officia S. Marię Egyptiacę, SS. Vincetij, Paterni, Inuētionis S. Dionysij & Eutropij sublata sūt quod ad diœcesim non spectent.

MAIVS.

1. Ita fieri congruum esse suadet tūc casus similis aliarū Ecclesiarum, puta Cenomanensis, Parisiensis, &c. tūc ratio, cū

festum hoc S. Corē-
tini non sit nisi secu-
dæ classis, & conse-
quenter æquale, non
superius Apostolis,
quibus satis esse vi-
detur vt in sua Ec-
clesia præferatur.

3. Præcipitur cap. Cru-
cis. dist. 3. cap. 19.

10. Videtur ad totam
diocesim pertinere
in quātum scilicet S.
Corentini & cum eo
missus ad S. Marti-
num, non tamen po-
situs est æqualis S.
euangelico, quia hic
erat sollemnior in an-
tiquo breuiario.

15. Videtur hoc suffi-
cere, quia non tā pa-
trōn^{us} est diocēseos,
prōpius tamen atti-
net Ecclesiā Cathē-
dralem ob S. Coren-
tinum cui fuit fami-
liaris.

19. Non est sublatum
præceptum, quod
ceteræ omnes Ec-
clesiæ Armoricæ il-
lud retinuerint.

Officia SS. Brioci,
Quiriaci. Auertini,
Translationis S. Ni-

Eodem die **Transla-
tio S. Corentini** du-
plex 2. classis, de quo
fit hac die in Ecclesia
Corisopitensi, de A-
postolis vero, proxi-
ma die nō impedita.
Per diocesim autem
officium hac die de
Apostolis, proxima
verò non impedita,
fiet officium duplex
de S. Corentino.

3. **Inuētio S. Crucis** duplex.

10. **Tudini Abbatis semidu-
plex** (fuit 9.) com. SS.
Gordiani & Epima-
chi mart. fol. 71

15. **Primaëlis Confessoris**
semiduplex. In Ec-
clesia Corisopitensi
tantum. fol. 72

19. **Iuonis Confessoris.** du-

plex. com. S. Puden-
tiana virg. fol. 72

IV N I V S.

I. **Ronani Episcopi & Cō-
fessoris.** duplex. fe-
stum in ciuitate Co-
risopitensi tantum.
fol. 75

II. **Barnabæ Apostoli.** du-
plex.

24. **Natiuitas S. Ioānis Bapt.**
duplex.

29. **Petri & Pauli Apostolo-
rum.** duplex.

IV L I V S.

I. **Visitatio B. Mariæ virgi-
nis.** duplex.

22. **Mariæ Magdalena.** du-
plex.

colai, Seruatij, Eu-
stachij Bedæ & Ger-
mani sublata sunt
quod non spectent
ad diocesim.

IV N I V S.

I. Præcipitur in de-
cretis Synod.

Officia SS. Landerici,
Hoeruci, Leufredi &
Eligij minimè per-
tinent ad diocesim.

II. In neutro capite
habetur, sed tamen
fermè vbique seruā-
tur.

24. Cap. Cōquestus &
Cap. Pronunciandū.

29. Præcipitur iisdem
Cap.

IV L I V S.

2. In neutro capite
præcipitur nisi gene-
raliter Cap. Cōque-
stus sub titulo festi-
uitatum omnium B.
Virg. tamen in qui-
bus locis semel ad-
missum est, postea
sublatum non fuit.

22. In neutro Cap.
præcipitur, tamē ce-
lebratur ubique mo-
re Apostolorum.

25. Præcipitur utroque
capite.

31. Non præcipitur in
iure, nec extat in
statutis synodalibus:
quare de eo fiet ut
visum fuerit.

Officia SS. Golumi,
Theobaldi, turriani,
Arnulphi, Victoris
Sanctonis minimē ad
diocēsim spectant.

AVGVSTVS.

10. Habetur utroque
Capite.

15. Habetur utroque
Capite.

24. Habetur utroque
Capite.

1. Sublatum est præce-
ptum S. Petri ad vin-
cula quod nec in iu-
re, nec in statutis Sy-
nodalibus extat.

28. } Sublata sūt præ-
& } cepta S. August.
29. } & Decoll. S. Ioā.
Bapt. quæ non
sunt de iure.

Officia SS. Iustini, &

25. **Iacobi Apostoli.** du-
plex.

31. **Germani Episc. & Con-
fessoris.** **lemid.** fol. 77.

AVGVSTVS.

10. **Laurentij martyris.** du-
plex.

15. **Assumptio B. Mariæ.** du-
plex.

24. **Bartholomæi Apostoli.**
duplex.

SEPTEMBER.

1. **Egidij Abbatis.** **femi-
duplex.**

8. **Natiuitas B. Mariæ.** du-
plex.

21. **Matthæi Apostoli & E-
uangeli.** duplex.

29. **Dedicatio S. Michaëlis
Archangeli.** duplex.

S. Corona Domini.
SS. Rochi, Philiber-
ti, Georgij & Aurelij
& Fiacrij ad diocē-
sim non pertinent.

SEPTEMBER.

1. Præceptum erat in
statutis Synod. ne-
quaquā in iure. Imò
cum non pertineat
vllomodo ad diocē-
sim, satis videtur si
de eo fiat officium
simplex sicut alibi.

8. Habetur Cap. Cō-
questus & Cap. Pro-
nunc.

21. Habetur utroque
Cap.

29. Habetur utroque
Cap.

14. Sublatū est præce-
ptū quod erat in sta-
tutis sed non in iure.
Officia S. Audomari,
Mauricij, Firmini
non sunt propria
diocēseos.

30. Præceptū S. Hie-
ronymi sublatum est
quod non sit de iure.

OCTOBER.

2. Positum est in Ecclesia Cathedrali tantum, quia non ad diocesim totam, sed ad locum Carreheil videtur tantum pertinere.
15. Habetur in statutis.
18. In neutro capite habetur, sed tamen penè ubique servatur.
26. Habetur in statutis
28. Habetur Cap. Cōquestus & Cap. Pronunciandum.
4. Sublatum est præceptum S. Francisci quod nec in iure nec in statutis extabat.
9. Sublatum est præceptum, quod erat ex statutis, non de iure.
- Officia S. Auree, Quidam, Sauiniani, Meloni, Maglorij, Crispini, Transl. S. Iuonis, Lucani & Quintini non spectant ad diocesim. Imò nec SS. Virgula & sociarum, unde relictum est simplex.

OCTOBER.

2. Melori mart. **semiduplex.** In ecclesia Corisopitensi tantum. fol. 81
15. **Cognogani Corisopitis Episcopi & Confess.** duplex. festum in ciuitate Corisopitensi tantum. fol. 81
18. **Lucæ Euangelistæ.** duplex.
26. **Alori Corisopitensis Episcopi & Conf.** duplex. festum in Ciuitate Corisopitensi tantum. com. S. Euaristi Papæ & mart. fol. 82
28. **Simonis & Iudæ Apostolorum.** duplex.

NOVEMBER.

1. **Festum omnium Sanctorum.** duplex.
2. **Commemoratio omnium fidelium defunct.** duplex.
3. **Guinali Abbatis.** semid. In Ecclesia Corisopitensi tantum. com. octauæ. fol. 82
10. **Tremori mart.** semid. In Ecclesia Corisopitensi tantum. com. SS. Triphonis, &c. fol. 85
11. **Martini Episcopi & Confessoris.** duplex.
26. **Dedicatio Ecclesiæ Corisopitensis.** duplex. I. classis. festum in Ciuitate Corisopitensi tantum. fol. 85
27. **Alani Episcopi & Con-**

NOVEMBER.

1. Habetur utroque Cap.
2. In neutro Capite habetur, sed sit ex Consuetudine.
3. Non videtur pertinere ad totam diocesim, imò nec etiā ad Ecclesiā Cathedralē, quare omittatur si visum fuerit.
10. Videtur tantum pertinere ad Eccl. Corisopitensem ut colligitur ex eius legēda.
11. Habetur Cap. Pronunciandum & in statutis Synodalibus. Itē seruatur ubique & spectat aliquo modo ad hanc diocesim quod S. Corētinū consecrauerit.
26. Præcipitur Cap. Pronunciandum, & in Rubricis noui Breviarij.
27. In antiquo positum erat duplum pro Ecclesia Cathedrali tantum, Quare suspicor ad eandē aliqua ratione pertinere, quod & suadet Alani nomē multis impositum.

Verum cum non sit
dioceseos, videatur
vtrū sit legitima illa
ratio ad retinendum
dictum festum.

30. Habetur utroque
Capite.

23. & 25. Præcepta S.
Clementis & S. Ca-
tharinæ sublata sūt
quæ nō sunt de iure,
sed tantum ex statu-
tis Synodalibus.

21. Non est introductū
præceptum præsen-
tationis, quia nec di-
rectè præcipitur in
iure, neque sit alibi
nisi raro.

Officia SS. Melanij,
Maclouij, Maudeti,
Clari, Leonardi, Ma-
thurini, Briccij, A-
niani, Elizabeth, Co-
lūbani, Tugduali vi-
sa sūt nihil pertinere
ad diocesim. Sicut
& octaua S. Martini
quamquā & ipsa re-
tineri potuisset, non
tantū more omnium
Ecclesiarum Galliæ
qui suū breuiariū re-
tinuerunt, sed etiam
quia aliquo modo ad
hanc diocesim per-
tinet vt dictum est.

fessoris. **duplex.** In
Ecclesia Corisopi-
tensitantū. fol. 86

30. **Andræ Apostoli. du-
plex.**

DECEMBER.

6. **Nicolai Episcopi &
Confessoris. duplex.**

8. **Conceptio B. Mariæ
virg. duplex.**

12. **Corentini Corisopiten-
sis Episcopi & Con-
fessoris. duplex. i. clas-
fis. fol. i**

13. **Luciæ virg. & mart.
duplex com. octauæ
S. Corentini.**

14. De octaua.

15. De octaua. com. S. Eu-
sebij Ep. & mart.

16. De octaua.

17. De octaua.

18. De octaua.

19. Octaua S. Corentini.
duplex.

21. **Thomæ Apostoli. du-
plex.**

DECEMBER.

6. Non est de iure, sed
est in statutis, neque
ab aliis Ecclesijs re-
iectum sed vbiq̃ue
fermè seruatur.

8. Non est de iure nisi
quatenus est festū B.
Virginis. Cap. Cō-
questus & quia vbi-
que seruatur.

12. Festum Patroni de
iure est Cap. Pro-
nunciandum.

14. 15. 16. 17. 18. 19. In
Antiquo breuiario
nulla apposita erat
octaua propter ce-
lebritatē Aduentus,
quia tamen id fieri
posse non obscure
colligitur ex rubri-
cis, & iam introdu-
cta est, idcirco hanc
descripsimus. No-
luimus tamen mul-
tas Rubricarū am-
bages pro Antipho-
nis proprijs Laudum
à die 17. Decembris
more nonnullarum
Ecclesiarū hīc præ-
scribere, tum quod id
fuisse difficillimū,
multosque admodū

torfisset, tum quod aliqui dies supersunt post octauam in quibus locus est nonnullis Antiphonis. Quare quæ suo quoque die dici non poterunt, vno anno ea omittuntur dicenda alio consequente.

21. Præcipitur in utroque Capite.

Præcipiuntur in
25. } utroque capite, etiã
26. } festũ Innocentiũ,
27. } quod in pluribus
28. } Ecclesiis ob hanc causã retentũ est.

Plurimæ Ecclesiæ secus faciunt in festis Cõceptionis, Purificationis, & Annunciationis B. Virginis quando incidunt primã in Dominicis Aduetus, secundũ in Dominica Septuagesimæ, tertium in Dominicis Quadragesimæ, & in tota maiori hebdomada. Item in festo S. Ioãnis Baptiste quãdo coincidit cum festo Corporis Christi, nã hæc qua-

25. **Natiuitas Domini no-
stri Iesu Christi. du-
plex.**

26. **Stephani protomarty-
ris. duplex.**

27. **Ioannis Apostoli &
Euang. duplex.**

28. **SS. Innocentium mar-
tyrum. duplex.**

Omnia festa quæ rubeo caractere in hoc Calendario descripta sunt, obseruanda præcipiant Parochi, die quo assignata habentur: nam licet officium alicuius solemnitatis quoad Ecclesiam transferatur publica tamen festi obseruatio semper ipso die

quo incidit populo est indicenda.

FESTA MOBILIA.

**Dominicæ omnes per an-
num.**

**Pascha cum duobus se-
quentibus diebus.**

Ascensio Domini.

**Pentecoste cum duobus
sequentibus diebus.**

Festum Corporis Christi.

**Festum effusionis Sangu-
inis imaginis Crucifixi
feriã quartã ante Cine-
res.**

DIES INTERCISI SEV

**FESTI VSQVE AD
Meridiem.**

Feria sexta Parasceues.

tuor festa sic impe-
dita, simul cũ officio
transferuntur, quod
longe cõmodius vi-
detur vt sic solemnitas
rituum fiat vnã
cum publica festiua-
tione.

Quod item seruandum
in singulis Ecclesiis
profestis patronorũ.

Festum effusionis ex
Consuetudine, cele-
bratur in Ciuitate
Corisopitenſi tan-
tũ.

**Commemoratio omnium
fidelium Defunctorum.**

Quæsi venerit in Domini-
ca fiat vnà cum officio
sequenti feria secunda.
Ita enim fieri debere cõ-
stat tum ex Rubricis
Breuiarij & Missalis, tum
ex vsu aliarum Ecclesia-
rum, imò habetur Ca-
non aliquis prohibens
Missas Defunctorum in
die Dominico, nisi præ-
sente corpore Defuncti.
Ita etiam nouissimè san-
xit sacra Rituum Con-
gregatio die 23. Maij
1603.

Præterea feriandum est ab
omni opere seruili, in
Parrochia cuius Eccle-
siam visitat Episcopus.

Ad hæc vnaquæque Pa-
rochialis Ecclesia solemni-
ter celebrabit festum san-

cti

cti quem in patronum as-
sumpserit.

Quicumque autem nesci-
erint Anniuersarium De-
dicationis Ecclesiæ suæ diē,
eiusdem concelebrent so-
lemnitatem die 26. mensis
Nouembris, prout celebra-
tur insignis Ecclesiæ Cori-
thopitensis dedicatio.

**IEIUNIA EX PRÆ-
CEPTO ECCLESIAE
seruanda.**

Ieiunium Quadragesi-
mæ, id est omnium dierum
à feriâ quartâ Cinerum in-
clusiue vsque ad Domini-
cam Paschæ exclusiue, ex-
ceptis diebus Dominicis.

Ieiunia quatuor tempo-
rum: id est feriarum quartæ
& sextæ, ac Sabbati quæ

Præcipitur Cap. pro-
nunciandum.

Ita præcipit Pontifica-
le Romanum.

Ita habetur Capite
Pronunciandum.

proximè occurrunt post
Dominicam tertiam Ad-
uentus seu post festum S.
Luciæ mense Decembri:
post Dominicam primam
Quadragesimæ: post Do-
minicam Pentecostes: post
festum Exaltationis S. Cru-
cis, mense Septembri.

Vigilia Natiuitatis Do-
mini.

Vigilia Pentecostes.

Vigilia Natiuitatis S.
Ioannis Baptistæ.

Vigilia SS. Petri & Pauli
Apostolorum.

Vigilia S. Laurentij mar-
tyris.

Vigilia Assumptionis B.
Mariæ.

Vigilia S. Matthæi.

Vigilia SS. Simonis &
Iudæ Apostolorum.

Vigilia festi omnium
Sanctorum.

Hæ Vigiliæ erant
ex Consuetudine ieiun-
anda in hac die-
cesi.

Vigilia S. Andree Apo-
stoli.

**Quando verò harum vi-
giliarum aliqua in diem
Dominicam inciderit,
ieiunium indicendum
erit Sabbato præcedenti:
Similiter quando vigilia
S. Ioannis Bapt. venerit
in festo Corporis Chri-
sti, ieiunium fit in fer. 4.
præcedenti.**

Hæc etiam est con-
suetudo aliarum Eccle-
siarum.

**DIES QVIBVS INTER-
DICTVS EST VSVS
Carnium, non tamen
præceptum ieiunium.**

Omnes dies Veneris &
Sabbati extra Quadra-
gesimam, Quatuor tem-
pora & vigiliæ prædi-
ctas, excepto tantum eo
in quem inciderit festum

Varia sunt Ecclesiarum consuetudines super hac re, hæc omnium videtur congruentissima.

Natiuitatis Domini.

Dies festus S. Marci Evangelistæ. **Si tamen inciderit in feriam 2. 3. 4. & 5. Paschæ, aut in Dominicas post Pascha, fiet processio in ipsis diebus quibus euenerit, sine abstinentia à carnibus.**

Tres dies Rogationum ante Ascensionem Domini.

Nullam aliam festorum aut ieiuniorum obseruationem populo imponant parrochi, sine Episcopi auctoritate.

S V F F R A G I V M

S. Corentini.

Ad Laudes & Vesperas post Commemorationem Apostolorum, sic com. S. Corentini.

Ad Laudes Añā. O quam venerandus est sanctus Præsul Corentinus, qui nobis est à Deo datus pastor & Patrōnus.

℣. Ora pro nobis beate Corentine.

℟. Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio.

Gratia tua quæsumus Dómine tribue largitatem: ut qui Beati Corentini Confelsōris tui atque Pontificis memóriam colimus: vitæ præsentis & futuræ præsídiis gaudeámus.

Ad Vesperas Añā. Nobilis progénie, nobílior fide, nobilíssimus sanctitáte fuit pastor noster Corentinus: ipse intercêdat pro nobis ad Dóminum.

Vers. Ora pro nobis, &c.

IN qualibet Ecclesia fit
præterea cōmemoratio
de proprio Patrono, ante,
vel post alias commemora-
tiones pro dignitate illius.

FESTA DECEMBRIS.

Die xij. Decembris.

IN FESTO
S. CORENTINI
CORISOPITENSIS EPISCOPI
ET CONFESSORIS;

Duplex.

Si hoc festum véne-
rit in Dominica tertia
Aduéntus, fit de eo cū
cōmemoratiōe Do-
minicę in utrisq; Vés-
peris ac Laudibus: &
nona lectiōne de Ho-
milia eiusdem ad Ma-
turinū. FERIA verò sex-
ta præcedente, Ad Ma-
turinum dicentur Res-
pōsoria tria primi No-
cturni; & ad Laudes,
Antiphonę proprię lau-
dū eiusdē Dominicę.
Ad Vesperas, Antiph.
Beatę Christi Cō-
fessor Corentine,
ecce nomen tuum ful-
get per sæcula: peti-
mus ergò, vt tuis sacris
précibus mereamur
adiuuari à Dómino.
Psalm. Dixit Dñs.
Añā. Sācte Corentine
Cōfessor Dñi gloriōse:
adesto nostris préci-
bus pius & propitius.

Psalmus. Confitebor.

Antiphona.

Sancte Corētine inter-
cede pro nobis: vt cō-
fortes glōriæ sanctōrū
tecū effici mereāmur.

Psal. Beatus vir. **Añā.**

Laudēmus Dōminū,
qui Beātum Corentīnū
nobis prouidit patrō-
num: de cuius solem-
nitāte gloriāntes, pa-
trocīnio subleuēmur.

Ps. Laudate pueri. **Añā.**

Nóbilis progēie, nō-
bīlior fide, nobīlissi-
mus sanctitāte, fuit pa-
stor noster Corētinus:
ipse intercēdat pro no-
bis ad Dōminum.

Psal. Laudate Domi-
num omnes gentes.

Capitulum. Hebr. 15.

Fratres: Memen-
tōte praepositorū

vestrorū, qui vobis lo-
cūti sunt verbum Dei:
quorum intuētes exi-
tum conuersatiōnis,
imitāmini fidem.

Hymnus.

PAnge solēnes pia
turba cantus,

Hac die cunctis tibi
sanctiōri:

Quæ Corentinum cu-
mulata palmis

Vexit ad astra.

Cuius in monstris re-
nouata virgæ

Creuit Hebrææ potior
potestas:

Pressa dum tellus bācu-
lo, scatētes

Protulit vndas.

Carne dū piscis redit
integratā,

In cibum sese tōties
datūrus:

Æqua lex strictæ quō-

ties suadet

Prandia mensæ.

Quis dapes parcas, vi-
gilēsq̃ue noctes,

Quis gregis curam vā-
leat referre:

Inclytam gemmis vbi
sacra pressit

Infula frontem?

Cœlitum consors, pa-
triæque vindex,

Præsul ô nostræ decus
omne gentis:

Adsis, & læsi præcibus
serēna

Numinis iras.

Nostrate summū cé-
lebrant Parēntem

Ora, te summo geni-
tum Parēntē:

Par sit ambōrum tibi
laus per omne

Spiritus æuū. Amē.

✠ Ora pro nobis beā-
te Corentine. **R.** Vt di-

gni efficiāmur promi-
sionibus Christi.

Ad Magnificat, **Añā.**

Iste Dei Cōfessor Co-
rentinus gloriōsam vi-
tam gerens in terris,
spēculū bonōrum opē-
rum nobis factus est:
ideō cum Christo glo-
riōsus regnat in cœlis.

Oratio.

GRatiæ tuæ quæ-
sumus Dōmine
tribue largitatem: vt
qui Beāti Corentini
Confessoris tui atque
Pontificis annuam so-
lemnitatem recōlim⁹:
vitæ præsentis & futū-
ræ præsidii gaudeā-
mus. Per Dōminum
nostrum, &c.

**Deinde fit com-
memoratio Aduentus
tantum.**

Ad Matutinum Inui-
tatorium.

Regem Regum ado-
rēmus Dōminum: Qui
sibi gratuito sanctum
elēgit Corēntinum.

Plal. Venīte exultē⁹.

Hymnus.

A Eternū sup̄eris
sedibus exiens
Verbū, quod genuit
cōditor omnium:
Signis innūmeris mi-
rificam manum
Summus prōdidit
artifex.

Nam qui de tenui se-
mine, quod suo
Commissum grēmio
terra fouet parens,
Immēnsam segetem
tēpore cōgruo
Humānis creat vfi-
bus.

Vt se corporeis in-

duit artubus,
Turbā pisciculis pa-
uit & hórdeo:
Nam quid non potis
est vberē prae solo
Summi dēxtera Nū-
minis?

Hoc si praestiterit Pō-
tificis fides,
Cui se perpētū fer-
tilis in cibum
Sistit pisciculus, suf-
ficiens quoque
Mensam pascere ré-
giam.

Non est insolitū quod
stūpeas magis
Admirās facinus, quā
méritum viri:
Quod per se pōtuit
Christus, id in suo
Quid non discipulo
potest?

Triño sit Dōmino laus
pia iūgiter,

Qui fidos famulos
mirificans solo,
Eterno recreat lumi-
ne pōstmodum,
Sanctos glorificans
polo.

Amen.

In primo Nocturno.
Antiphona.

Beātus iste sanctus in
vitā suā suffulsi-
t domum, & in diēbus
suis corroborauit templū.

Psalmus. Beātus vir: *cū*
reliquis de communi
Confessoris Pont.

Añā. Adēptus est glō-
riam in conuersatione
gentis: & ingressum
domus & atrij ampli-
ficauit. *Antiphona.*

Erēxit illum Deus ab
humilitate, & exaltā-
uit caput eius: mirati
sunt in illo pōpuli, &

honorauerunt Deum.
v. Amāuit eum Dñs,
& ornauit eum: *Sto-*
lam glōriæ induit eū.
De libro Ecclesiastici.
Lectio prima. Cap. 30.

Ecce sacerdos
magnus, qui in
vitā suā suffulsi-
t domum, & in diēbus
suis corroborauit tem-
plum. In diēbus ipsius
emanauerunt putei a-
quarum, & quasi mare
adimplēti sunt sup̄a
modum. Qui curauit
gentem suam, & libe-
rauit eā à perditione.
Qui praeualuit ampli-
ficāre ciuitatem, qui
adēptus est glōriam in
conuersatione gentis,
& ingressum domus
& atrij amplificauit.
Quasi stella matutina

in médio nébulæ, & quasi Luna plena in diēbus suis. Quasi Sol refūlgēs, sic ille effūlsit in tēplo Dei. Tu autē.
R. Ad laudem summi Patris, laudētur bonus filius in bonis, & de bono: Vt nos magis inde excitēmur ad bonū. **V.** Laudētur Pater in filiis, Deus in Sanctis, mirābilis in mirāculis. Vt nos.

Lectio ij.

Quasi arc⁹ refūlgēs inter nébulas glóriæ, & quasi flos rosarum in diēbus vernis, & quasi lilia quæ sūt in transitu aquæ, & quasi thus redolens in diēbus æstāris. Quasi ignis effulgens, & thus ardens in igne. Quasi

vas auri sólidū, ornātū omni lapide pretiōso. Quasi oliua pūllulās & cypressus in altitudinē se extollens in accipiēdo ipsum stolā glóriæ & vestiri in cōsummatōnem virtūtis. In ascēnsu altāris sãcti, glóriam dedit sanctitātis amīctum. Tu autem.

R. Ecce vir prudēs qui ædificauit domum suā supra petram: in cuius ore non est inuēntus dolus. Quia Deus elēgit eum in sacerdotem sibi. **V.** Ecce verē Israēlita, in quo dolus non est. Quia.

Lectio iij.

Manus suas extulit in congregatiōnem filiorum Israel, dare glóriā Deo

à labiis suis, & in nōmine ipsius gloriārī: & iterauit oratiōnem suā volens ostēdere virtutē Dei. Et nunc orāre Deum omnium qui magna fecit in omni terrā, qui auxit dies nostros, à ventre matris nostræ, & fecit nobiscum secundum suā misericórdiam: det nobis iucūditatem cordis, & fieri pacem in diēbus nostris in Israēl per dies sempitēnos, credere Israēl nobiscum esse Dei misericórdiā, vt liberet nos in diēbus suis. Tu autem.

R. Ecce verē Israēlita, in quo dolus non est inuēntus, qui probātus repertus est: Sacerdos magnus iuxta ordinē

Melchisedech. **V.** Stā-tuit illi Dōminus testamētum sempitēnum qui probātus repertus est. Sacerdos. Glória. Sacerdos.

In secundo Nocturno.

Antiphona.

Mirificauit Dñs sanctum suū, & exaudiuit eum clamāntem ad se.

Añā. Glorificauit eū in conspēctu Regum, & iussit illi coram populo suo. **Añā.**

O quam venerāndus est sãctus Præsul Corentīnus, qui nobis est à Deo datus pastor & Patrōnus. **Vers.** Elēgit eum Dōminus Sacerdotem sibi.

Resp. Ad sacrificāndum ei hōstiam laudis.

Lectio iiii.

Corentinus honestis parentibus in Britannia minore natus, ab ineunte pueritia liberalibus disciplinis eruditus, ut totum se Iesu Christo daret, adolescens se in solitarium locum abdidit: Vbi eius sanctitatem Deus, cuius cum simplicibus sermocinatio est, insigni miraculo declarauit. Ex vicino namque fontis riuulo, quem ipse circa horam prandij aquam hauriens frequenter habebat, piscis exiliens, sic ei se ipsum vltro commoda-
bat, ut abscissa in cibum partem, integrum se de nouo ad idem munus quotidie represen-

taret. Ex qua etiam partem Gradlōnum Regem cum vniuerso comitatu, qui eo forte inter venandum diuerterat, semel prandio vir sanctus excepit: pisciculum multiplicante eo, qui de quinque panibus & duobus piscibus quinque millia hominum in deserto saturauit. Huius porro tanti miraculi Rex admiratione captus, Sanctum Corentinum non modo studiōse est prosecutus, sed ei cuncta etiam pradia, quae ibidem possidebat, pia liberalitate donauit. Accidit quoque ut cum quis de eiusdem Regis familiā idē circa piscem tentare praesupisset, mu-

tilus piscis remanserit, qui à Corentino restitutus, atque abire iussus, deinceps non comparuit. Tu autem, **Resp**

Dilectus Deo & hominibus beatus Corentinus, cuius memoria in benedictione est: in bonitate & alacritate animae suae placuit Altissimo. **¶** Ideo dedit illi Dominus facere mirabilia, ut videant omnes, quia bonum est obsequi Deo. In bonitate.

Lectio v.

Hoc primum miraculum alia deinde non pauca consecuta sunt. Nam cum Primaem eximia sanctitatis Eremita inuississet, noctemque cum illo

in hymnis & canticis spiritalibus traduxisset: postmodum discessurus, claudi hospitis laborem in asportanda elonginquo aqua ad Missae sacrificium subleuauit: erumpente statim ad illius preces loco in quo baculum defixerat, limpidissimi fontis scaturigine. Cuius miraculi famam permoti viri sanctissimi Maclovius & Paternus, Corentinum quoque & ipsi aduocantes, piissimo ab eo excepti sunt hospitio, atque alterius insuper miraculi spectatores facti. Dum enim praeter modicum, panem nihil ipsi suppeteret: piscium copia diuinitus in uenam reperta est, quae re-

ligioso conuiuio sufficit. Tu autem.

Resp. Deus bonus, cui omne cor patet, & omnis voluntas, loquitur, Famuli sui Corentini desiderio satisfacit.

✠. Deus cuius cum simplicibus sermocinatio est. Famuli.

Lectio vi.

Adueniēte ergo tempore, quo splendidissimum hocce lumen Ecclesiae suae Deus affulgere decreuerat, à Cornubiensibus Episcopum sibi postulātibz vnā cum Guingaloco ac Tudino Turonas ad Beatum Martinum mittitur, & ab eodem Sanctissimo Praesule in Episcopum consecratur. Qui ad

suos rediens summo cum honore exceptus est, moxq; Guingalocum ac Tudinū viros scientiā & sanctitate conspicuos ex sancti Martini consilio id munus asserentis esse proprii Episcopi, in Abbates, benedixit. Dum ipse commissio sibi gregi diligenter inuigilans, perfectissimum virtutum omnium exemplar enituit. Qui deum aetate consumptus ac plenus dierum, talentum sibi creditum duplicato fœnore Christo repositurus ad caelum euolauit. Quem multis etiam post obitum miraculis Diuina bonitas voluit illustrari. Inter quae illud in-

signe est de muliere nobili, quae ad eius sepulcrum profecta cum ab offerendo munere resiliisset, manus eius repente contracta est: Sed apparente sibi in somnis Beato Corentino facti poenitens postridie sanata est. Tu autem.

Respons.

Fidelis namque & prudens dispensator in magni patrisfamilias domo constitutus erat. Vt conseruis sui mensuram tritici erogaret. **✠.** Pro salute & augmento gregis sibi commissi curā peruigili sollicitus erat. Vt. Gloria. Vt.

In tertio Nocturno.

Antiphona.

Sancti Corentini vita

fuit sancta, mors pretiosa, corona nunc est in caelis gloriosa.

Añā. A mundo & mundanis se mundum exhibuit, sibi mundum crucifigēs, & se mūdo.

Añā. Inter septem sanctos velut clarissimus Solis radius enituit Cornubiæ Corentinus.

✠. Tu es sacerdos in aeternum. **R.** Secundū ordinē Melchisedech. Lectio sancti Euangelij secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 11. d.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Nemo accendit lucernam, & in abscondito ponit, neque sub mōdio: sed suprà candelabrum, vt qui ingrediuntur lumen vi-

deant. Et reliqua.
Homilia sancti Am-
brósij Episcopi.

Lib. 7. Comment. in
Lucam.

Quia in superi-
rioribus Ec-
clesiam Syna-
gogæ prætulit, hortat-
ur nos, ut fidem potius
nostram ad Ecclesiam
transferamus: lucerna
enim fides est, iuxta
quod scriptum est,
lucerna pedibus meis
verbum tuum Domi-
ne. Verbum enim Dei
fides nostra est: verbum
Dei lux est, lucerna est
fides. Erat lux vera quæ
illuminat omnem homi-
nem venientem in
hunc mundum. Lucerna
autem lucere non
potest nisi aliunde lu-

men accéperit. Tu
autem.

Respons. Iste sanctus
dignè in memoriâ ver-
titur hominum qui ad
gaudium transijt An-
gelorum: Quoniam in
hac peregrinatione so-
lo corpore constitutus,
cogitatione & auditate,
in illa æternâ patriâ
côuersatus est. **V.** Vín-
culis carnis absolûtus
talentum sibi creditum
Dómino suo duplicâ-
tum reportauit. **Quo-
niam.**

Lectio viij.

Hæc est lucerna
quæ accéditur,
virtus scilicet nostræ
mentis & sensus, ut
drachma illa possit quæ
perierat reperiri. Ne-
mo ergo fidem sub le-

ge constituat, lex enim
intrâ mensuram est,
ultrâ mēsuram grátia:
lex obumbrat grátia
clarificat. Et ideo ne-
mo fidem suam intrâ
mensuram legis inclû-
dat, sed ad Ecclesiam
côferat in quâ septi-
formis Spíritus relû-
cet grátia, quam prin-
ceps ille Sacerdotum
fulgore supernæ Diui-
nitatis illuminat, ne
eam legis vmbra re-
stinguat. Tu autem
Domine.

Respons.

O gloriôsum Præ-
sulem! ô summæ veri-
tatis præcônem! ô fe-
lix Cornúbia, quæ beâ-
tum Corentinum à
Christo. Meruisti ha-
bere pastorem. **Versus.**
Eum semper in cœlis

mereâris intercessorē,
quem interris à Chri-
sto Redemptore nostro.
Meruisti. **Gloria.**
Meruisti.

Lectio xj.

Denique lucerna
illa, quam ma-
tutinis vespertinisque
temporibus, ritu vete-
ri Iudæorum Princeps
Sacerdotum solēbat ac-
cendere, velut sub mó-
dio sita legis euāuit.
Et ciuitas illa Ierúsalem,
quæ in terris est, quæ
occidit prophetas, qua-
si in conuallē fletus pó-
sita delitescit. Illa autē
Ierúsalem quæ in cœlo
est. In qua militat fides
nostra, in illo altissimo
omnium locata mōte,
hoc est in Christo Ec-
clesia non potest tene-

bris & ruinis huius mundi abscondi, sed fulgens candore solis æterni, luce nos gratiæ spiritualis illuminat. Tu autem.

Te Deum laudamus.
A D L A V D E S.

& per horas **Añ.**

L Audemus virum gloriosum & patientem nostrum in generatione suâ.

Psal. Dominus regnavit. Cum reliquis de Domínica.

Añ. Magnus virtute & prudentia præditus, glóriam adeptus est in generationibus gentis suæ. **Añ.** Statuit illi Dominus principem sanctorum gentis suæ, ut daret sapientiam in tor nostrum. **Añ.**

Benedicens benedixit ei, & testamentum suum confirmavit super caput eius. **Añ.**

Quasi Sol refulgens sic illerelulfit in teplo dei.

Capit. Fratres: Mementote. **Hymnus.**

R Ex Christe splendor Præsulum, Gregi tuo quos præficis:

Attende quod dæcanticum

Festiva lux Antistitis.

Tua quæliuit dextera, Cornu salutis ubere: Huic hostis vsquam callidi

Maligna nil fraus obfuit.

Tuo vocatus munere, Ovis pastor prouidus: Horrensque mercedarium,

Sacro refecit pabulo. **S**ic omne per laudum genus Vitæ trahentē tēpora: Multisque signis nobilem

Perennis excēpit quies, **T**enunc Pater Cornubiæ

Te vota poscunt cūuium:

Vt pace florētes, poli Ad regna tecum subleues.

Aeterna Patri gloria, Christōq; Patris Filio. Te nexus amborum pari

Cultu colamus Spiritum. Amen.

✠. Iustum deduxit Dominus per vias rectas. **✠.** Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Benedictus. Añ.

O gloriōse Confessor Christi, Corentine, lux & decus Cornubiæ: qui cælestia eligens mundi glóriam declinasti: intercède pro nobis ad Deum qui te elēgit.

Oratio. Gratia tuæ. **Deinde fit commemoratio Adventus.**

A D T E R T I A M.

Añ. Magnus virtute.

Capit. Fratres Mementote.

Resp. br. Amavit eum. **de Commun. Conf. Pontificis.**

A D S E X T A M.

Añ. Statuit illi Dñs.

Capitulum. Hebr. 13.

D Octrinis variis nolite abdūci, optimū est enim gratia stabilire cor, nō es-

cis; quæ non profuerunt ambulātibz in eis.

Resp. br. Elēgit cum Dñus.

AD NONAM.

Añā. Quasi Sol.

Capitulum. Hebr. 13. **O** Bedite Præpositis vestris & subiacete eis: ipsi enim peruigilant, quasi rationem pro animabus vestris reddituri.

Resp. br. Tu es Sacerdos.

Ad Vesperas Antiphona Laudemus: cum reliquis de Laudibus. *Psalm.* Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica, & loco ultimi. *Psal.* Memento Domine David *Capitulum.* Hymnus. & Vers. Vt

in primis Vesp.

Ad Magnificat *Añā.* Cōfessor Dñi Corēntine astāntem plebem corrobora sanctā intercessiōe: vt qui vitiōrum pōdere premimur, beatitudinis tue glōria subleuēmur, & te duce æterna præmia consequāmur.

Oratio. Gratia. Deinde fit com S. Lucie nisi transferatur, postea de Aduentu.

DIE XIII. DECEMBRIS.

Festum S. Lucie Virg. & Mart. dup cū commemoratiōe octauæ S. Corēntini & ferie Aduetus in Laudib⁹ ac Vesperis. Si autē venerit in Dominica transferretur in sequentē diē.

DIE

Sermo S. Ioānnis Chrysostomi.

In orat. de S. Philogonio.

Lectio iiij.

BEati Corēntini dies, cuius festiuitatē celebrāmus, ad ipsius rectē factōrum enarratiōem linguam nostram euocauit. Et omnino parēdum est: etenim si qui patri, matriue maledicit, morte moritur, profectō clarum est eum, qui benedixerit illis, vitæ præmia receptūrum. Et si ijs qui iuxta naturam parentes sunt, tantam debemus præstare beneuolentiam, multo magis id præstāndum ijs, qui iuxta spiritum sunt pa-

B

DIE XIV. DECEMBRIS.

Tertia die infra octauam S. Corēntini.

Singulis diebus infra octauam S. Corēntini. In primo Nocturno lectiones leguntur de scriptura occurrente nisi in feriis quatuor Temporum, in quibus sic ordinandæ erunt Lectiones.

Feria 4. Lect. Fidelis sermo de Comuni Conf. Pont.

Feria 6. Lect. Laudemus viros gloriosos. de Comuni plurimum Pontificum.

Sabb. 6. Lect. Ecce sacerdos vt in die festi S. Corēntini.

In secundo Nocturno.

rentes. Potissimum vero cum iam vitâ defunctos nostra laudatio nihil reddat illos gloriosiores, nos vero congregatos, tum qui loquimur, tum qui audimus reddat meliores. Tu autem.

Resp. Dilectus Deo.

Lectio v.

Nam ille quidem subuectus in cœlum haudquâquam egere potest humanis laudibus. Ad feliciorem magisque duratiram quietem profectus. Cæterum nos qui hæcenus hic versamur, multaque opus habemus exhortatione, illius egemus encomiis, quo videlicet ad eius imitationem ex-

citemur. Qua propter sapiens quidam hortatur dicens: memoria iusti cum laudibus. Non quasi illi qui decesserunt, sed iipotiùs, qui res eorum gestas laudibus vehunt, maximâ inde percipiant utilitatem. Quoniam igitur hac ex re tantum nobis lucrum obuënit, obtemperemus. Tu autem.

Resp. Deus bonus.

Lectio vi.

Quam igitur oratio par sit viri laudibus, quem Deus tam felici sorte dignatus est? non est vlla. Sed age, dic mihi, num idcirco silëbimus? Ex cuius rei gratiâ conuenimus? An dicemus

nos haud posse magnitudinem gestorû oratione consequi? Atqui ob hoc ipsum necesse est dicere, quandoquidem hæc est præcipua laudû illius pars, quod factis verba æquiparari non possint. Nam quorum benefacta, naturam etiam superant mortalem, perspicuum est, quod horum laudes excédunt linguam humanam. Tu autem.

R. Fidélis namque.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelij secundum Lucam. cap. ij.

Lectio vij.

In illo tempore. Dixit Iesus discipulis suis: Nemo accendit lucernam, & in absco-

dito ponit, neque sub módio: sed supra candelabrum, ut qui ingrediuntur lumen videant. Et reliqua.

Homília S. Augustini Episcopi.

Lib. i. de sermone Domini in monte.

Quid putamus ita esse dictum sub módio, ut occultatio tantum lucernæ accipiëda sit: tanquam si diceret: nemo accendit lucernam, & occultat illam. An aliquid etiam módius significat, ut hoc sit ponere lucernam sub módio, superiora facere corporis comoda, quam prædicationem veritatis: ut ideo quisque veritatem non prædicet;

dum timet, ne aliquid in rebus corporalibus & temporalibus molestiae patiatur.

R. Ille sanctus.

Lectio viij.

ET bene modius dicitur siue propter retributionem mensuram, qua quisque recipiet, quae gessit in corpore. Et tamquam de hoc modio corporis alio loco dicitur: In quam mensuram mensi fueritis, in ea remetietur vobis. Siue quoniam temporalia bona, quae corpore peraguntur, certa dierum mensuram & inchoantur & transeunt: quam fortasse significat modius. Aeterna vero & spiritualia nullo tali fine coarctetur.

tur: non enim ad mensuram Deus dat Spiritum. Tu autem.

R. O gloriosum.

Si hac die fuerint quatuor Tempora, nona lectio legitur de homilia feriae occurrentis; quod similiter observatur aliis diebus infra octauam.

Lectio ix.

SUB modio ergo lucernam ponit, quisquis lucem bonae doctrinae commodis temporalibus obscurat & tegit. Super candelabrum autem ponit, qui corpus suum ministerio Dei subijcit, ut superior sit praedicatio veritatis, & inferior servitus corporis: per ipsam tamen

corporis servitutem excellentior luceat doctrina, quae per officia corporalia, id est per vocem & linguam, & ceteros corporis motus in bonis operibus insinuatur etiam discipulis. Super candelabrum ergo ponit lucernam, cum dicit Apostolus. Non sic pugno tamquam aerem verberans, sed castigo corpus meum & servituti subicio, ne forte aliis praedicans ipse reprobus inveniatur. Tu autem.

Tu Deum laudamus.

In Laudibus ac Vespers fit commemoratio feriae occurrentis. Item in Vesp. com. S. Eusebij Episc. & mart.

orat. Deus qui nos Beati.

DIE XV. DECEMBRIS.

Quarta die infra octavam S. Corentini.

In primo Nocturno. Lectiones de scriptura occurrente, vel aliae ut dictum est supra.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Ioannis

Chrysostomi.

Orat. de S. Ignatio mart.

Lectio iij.

TEMPUS iam ad praecelara Beati Corentini facinora declaranda nos vocat. Sed deterratur animus ac perturbetur, dum in tantam quam nos undique circumfluit laudum copiam, haesitat quid primum, quid secundum,

quid tertium dicere aggrediatur. Atque idē nobis euenit, vt si quis in pratum ingressus, & multas rosas, violas multas ac lilia, & alios vernos flores varios ac diuersos intuitus, ambigat quem primo loco, quem secundoperfexerit, dum singuli flores oculos ad se rapiunt. Eodem modo nos item afficimur, dū hoc spirituāle pratum Corentini virtutū ingressi; & non vernos flores, sed ipsos spiritus fructus varios ac diuersos in eius anima contemplantes commouemur, ac dubitamus, vnde potissimum exordiamur: dum singula quæ conspeximus ab

aliis nos auocant, & ad proprium decoris splendorem oculos animi & mentis aciem inuolant. Tu autem.

Re. Dilectus Deo.

Lectio v.

Vos enim ipsi considerate. Ecclesiā nostram hic rexit tam generosē & tantā cum diligentia, quantum Christus requirit. Quem enim ille maximum terminum & regulam Episcopis statuit, eam hic factis ipsis expressit. Paulus verò docens qualis Episcopus esse debeat, oportet, inquit, Episcopum sine crimine esse sicut Dei dispensatorem, non superbum, non iracundum, non vino-

lentum, non percussorem, non turpis lucricupidum: sed hospitalem, benignum, prudentem, sobrium, iustum, sanctum, continentem, amplectentem eum qui secundum doctrinam est, fidelem sermonem, vt potens, sit & alios exhortari in sanā doctrinā & eos qui contra dicunt arguere. Et ad Timotheum eadem de re scribens: Oportet Episcopum irreprehensibilem esse; vnus uxoris virum, sobrium prudentem, ornatum, hospitalem, doctorem, non vinolentum, non percussorem sed modestum, non litigiosum non cupidum. Vides

quanta virtutis excellentia in Episcopo requiratur? Tu autem.

Re. Deus bonus.

Lectio vi.

Quemadmodum enim pictor egregius colores varios commiscet, vt exemplar imaginis regie, quam expressurus est ita diligenter conficiat, vt qui eam depicturi sunt, omnes habeant, quod imitentur. Sic sanè beatus Paulus, tanquam regiam quandam effigiem pingens, & exemplar ipsius conficiens, varios virtutis miscet colores, nobisque formam Episcopalem ad imitandum proposuit: vt qui ad hanc dignitatem pro-

uehúntur, ad illam respicientes, actiões suas omnes dirigant, ac moderetur. Ausim igitur affirmare, totam hanc formam in animo suo Beatum Corentinum expressisse. Nam & irreprehensibilis fuit, & sine crimine, non autem superbus, neque iracundus, nec vinolentus, nec percussor, nec litigiōsus, nec cupidus, sed iustus, sanctus, continens, amplectens eum, qui secundum doctrinam est, fidelem sermonem; sobrius prudens, ornatus, & cetera quæ Paulus exegit. Tu autem.

R. Fidelis namque.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Euangelij se-

cundum Lucam. cap. ij.

Lectio vij.

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis. Nemo accendit lucernam, & in abscondito ponit, neque sub mōdio: sed suprà candelabrum, ut qui ingrediuntur lumen videant. Et reliqua.

Homilia S. Ioannis Chrysostomi.

Homil. 16. in Matthæi.

PRIUS commemorare debemus, quia non de corporali oculo loquitur sermo, nec de hoc corpore quod videtur à foris. Alioquin dixisset, si oculus tuus sanus fuerit aut infirmus: nunc autem dixit, simplex & nequam. Non enim

omnis qui benignum habet oculus, omnino & corpus eius lucidum est: nec enim qui malignum oculus habet, corpus eius in tenebris est. Tu autem.

R. Iste sanctus.

Lectio viij.

Quid enim si benignum habet oculus, habet & infirmum? nunquid corpus eius in lumine est? aut si malignum & sanum, nunquid corpus eius in tenebris est? Ergo corporis non à foris, sed ab intus id est corporalis naturæ. Lucerna autem eius est mens, per quam anima Deum videt. Vnde Iacob est appellatus Israël, Israël autem inter-

pretatur Hebræice videns Deum. Tu autem.

R. O gloriosum.

Lectio ix.

SI oculus tuus fuerit simplex, totum corpus tum lucidum erit, ut ostendat, quia qui elemosynas faciunt, cor ad Deum habere debent. Qui autem cor habet ad Deum, illi oculus lucidus est: id est illius mens spiritalis & munda est, nec terrenis concupiscentiis sordidata, sicut scriptum est, Beati mundo corde quoniam ipsi Deum videbunt. Tu autem. *Te Deum laudamus.*

Cōmemoratio feriae in Laudibus & S. Eusebij. Item in Vesp. com. feriae.

DIE XVI. DECEMBRIS.

Quinta die infra.

oet. S. Corentini.

In primo Nocturno
lectiones de scriptura
occurrente, vel alie, vt
dictum est supra.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Gregorij
Nazianzeni.

Orat. 21. in laudem

Athanasij.

Quid vobis hominem describere attinet, quæ Paulus anteuertens depinxit, partim cum Pontificem illum magnum, qui cælos penetrâuit, deprædicat: partim cum Timotheo in Epistola quam ad eum scribit, leges imponit, cum qui Ecclesiæ antistes

futurus est, sermone fingens atque informans. Nam si legem eam velut regulam quamdam, ei qui ab his rebus laudatur admodum ueris, quam recta ea sit liquidò perspicies. Agite igitur, ac mecum laudationis munus suscipite. Hic illius velut corpore vacatis ac materię expertis in ieiuniis atque orationibus assiduitatem laudibus vehat. Ille in superabilem in vigiliis ac Psalmodijs vigorem; Alius egentiũ curam & præsidium. Alius vt vel superbis & elatis restiterit, vel ad humiles se demiserit, narret. Tu autem.

R. Dilæctus Deo.

Lectio v.

Virgines prouolum laudent, quæ matrimonij iugo constrictæ sunt moderatorem. Qui solitariã vitam agunt, excitatorem & erectorem, Qui in sodalitiis viuunt legislatorem. Simples deductorem, speculationi dediti Theologum, hilares frænum, calamitosi consolatorem, canities baculum, iuuentus pædagogum, paupertas largitorem, diuitiæ dispensatorem. Quin mihi videntur & viduæ patrõnum laudatũ, & pupilli patrem, & pauperes pauperum studiõsum, & peregrini hospitalem, & fratres fratrum amã-

tem, ægrotantes medicum idque cuiuscunque morbi ac medicamenti volueris: sani valetudinis custodem, omnes denique eũ, qui omnibus omnia factus est, vt omnes lucri faceret. Tu autem.

R. Deus bonus.

Lectio vj.

Quantã nomini cõpiam mihi virtus ipsius suppeditat vnde cunque cognomentum ipsi captanti. Cum autem eum vitæ cursum tenuisset atque ita institutus fuisset, vt & vita ipsius morumque ratio Episcopatus norma esset, & ipsius dogmata pro fidei Orthodoxæ lege haberentur, quod

tandem pietatis præmium capit? In bona senectute vitam claudit, Patribusq; sanctis adiungitur. Atque ut epitaphium quoddam paucis complectar, excellentiori honore in discessu afficitur, quam quo in ciuitatis ingressibus fuerat ornatus: sic videlicet e vitâ migras ut multas lacrymas excitaret, maioremque ijs rebus, quæ in aspectum cadunt, nominis sui gloriam in omnium animis recorderet. Tu autem.

℞. Fideles namque.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij secundum Lucam.

Cap. II.

Lectio vij.

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Nemo accendit lucernam, & in abscondito ponit, neque sub mōdio: sed supra candelabrum, ut qui ingrediuntur lumen videant. Et reliqua.

De Homilia S. Ioannis Chrysostomi.

Homil. 16. in Matthæum.

SI autem oculus tuus nequam fuerit, totum corpus tuum tenebrōsum erit. Quæ sunt in nobis tenebræ: sensus carnāles malēuoli & iniqui, qui semper desiderant quæ sunt tenebrarum, & non lucis. In quo enim alio deletatur carnis natura, nisi in avaritia, in libidine, in superbia, in de-

licijs, ceterisque malis, quæ ad tenebrarum mortem deducunt. Et qui intelligit quid est quod caro concupiscit aduersus spiritum, ille intelligit quia tenebræ sunt carnis natura. Tu autem.

℞. Iste Sanctus.

Lectio viij.

Qui ergo oculus habet mundum, id est mentem spiritualem, cœlestia semper aspicientem, corpus suum seruat lucidum, id est sine peccato. Si enim caro desiderat ea quæ diximus mala, secundum suam naturam homo habens mentem lucidam & spem ad Deum, iustitiæ consideratione diiudicat

eam, & diuini timoris virtute repercutit eam. Et sic quamuis nolentem, tamen seruat eam lucidam, id est sine peccato. Tu autem.

℞. O gloriosum.

Lectio ix.

INtellexisti ergo, quomodo qui oculus habet simplicem, corpus suum lucidum habet. Qui autem oculus, id est mentem habet aut malignitate aliquā tenebrōsā, aut diuitiarum concupiscentiā turbulentam, tenebrōsum possidet corpus. Nam quæ res faciunt mentem hominis spiritualem esse & mundam, ipsæ res ex diuerso faciunt carnalem & sordidam.

Quo modo fit munda mens illius qui facit eleemósynas & spem habet in cœlo. Spes autem in Deum facit mentem spiritualem, & mundam. Sic qui diuitias congregat cū peccato, spem suam ponit in terrā. Qui autem spem habet in terrā, illius mens carnalis est & immunda.

Te Deum laudamus.

*Com. feria in laudibus
ac vespers.*

DIE XVII. DECEMBRIS.

Sexta die infra octauā

S. Corentini

*Lectioes primi Nocturni
de scriptura occurrente,
vel alia ut dictum est
suprà.*

In secundo Nocturno.

Sermo S. Gregorij
Nysseni Episcopi.
*Oratio in laudem Grego-
rij Thaumaturgi.*

Lectio iij.

F Verit hoc non leui apud eos qui recto iudicio res æstiment, testimonio atq; argumento, quòd nullo modo de industriā miracula viri, cuius memoriā celebrā⁹ exaggerentur. Sed rerum eius memoria sufficiat ad perfectissimā laudem, tamquam natūa quædam pulcritudo, quæ nullius lenocinij superuacuā adhibita curā in facie efflorescit. Hac enim utique re potissimū multos ad prædicationem adducēbat, quòd ea quæ vi-

debantur, cum ijs quæ audiebantur congruebant & conueniebant. Atque per vtraque diuinæ virtutis in eo notæ atque indicia retinebantur. Tu autem.

Re. Dilectus Deo.

Lectio v.

N Am aures quidē sermo, oculos verò ea quæ circa infirmos edebatur miracula, stupore & admiratione captos tenebant. Si quis lugeret, cōsolationem accipiebat. Iuuenis & adolescens castigabatur modestiamque discēbat. Senex conuenientibus ætati sermonibus, curabatur. Serui ut erga dominos fideles essent: qui potestatem in alios

habērent, ut erga subditos humanitatem præstarent, admonebantur; pauper vnas diuitias esse virtutem docebatur, quam omnibus abundē acquirere liceret. Tu autem.

Re. Deus bonus.

Lectio vj.

S I quis diuitijs florēret, ita, ut par erat, admonebatur, cū administrator ac dispensator non dominus esse facultatum doceretur. Mulieribus conuenientia atque accommodata, pueris competentia atque vtilia, patribus ipsis decētia cum tribueret, & omnibus omnia fieret, & omnium vicem præstaret: multum sibi

auxilio Spiritus repete
populum adiunxit. Tu
autem.

R. Fidelis namque.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelij
secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. ij. d

In illo tempore: Di-
xit Iesus discipulis
suis: Nemo accendit
lucernam, & in absco-
dito ponit, neque sub
modio: Sed supra can-
delabrum, ut qui in-
grediuntur lumen vi-
deant. Et reliqua.

De homilia S. Ioannis
Chrysostomi.

Homil. 16. in Matth.

Anima prius qua
peccet diuino
auxilio confortata re-
gina & domina est cor-
poris sui, & quasi regi-

na & libera sedet in
throno cordis sui, &
gubernet corpus suum
quasi palatium suum,
nec potest illam vin-
cere caro. Si autem gra-
uibus se peccatis obli-
gauerit, tunc diuino
auxilio destituta, & in
potestate spiritu im-
mundorum redacta, fit
debilis & infirma, ut
non iam sit domina
corporis sui, sed ancilla
magis, & iam non caro
animae subiecta est, sed
anima carni, nec quod
vult anima caro facit,
sed quod caro coege-
rit, hoc anima facit. In-
tellexisti ergo quo-
modo qui oculum me-
tis sordidum habet, to-
rum corpus illius tene-
brorum est. Tu autem.

R. Iste

R. Iste Sanctus.

Lectio viij.

Si autem lumen
quod in te est te-
nebrae sunt, ipsae tene-
brae quanta sunt? sicut
tenebra est semper
carnalis natura, quia
semper peccatrix est,
etsi non peccet contra-
dicente sibi anima, ta-
men recte peccatrix &
tenebrosa vocatur,
quia semper habet caro
propositum, ut fre-
quenter etiam iustae
animae surrepat, ut
quod suum est agat,
quis enim est ita fide-
lis qui numquam vel
ex parte est a carne vi-
ctus? & si est; rarus est,
lumen autem est in
corde sicut anima Deum
videns, id est spiritualia.

Tu autem.

R. Oglorioso sum.

Lectio ix.

Si ergo ipsa anima
diuina cum sit, &
data est ad illuminan-
dum illam carnem, fiat quasi
carnalis & terrenis co-
cupiscentijs contene-
breascit, terrena semper
aspiciens, illius talis
hominis caro iam vi-
de, quomodo inuoluta
sit in tenebris peccato-
rum, si enim in viro iu-
sto, ut diximus contra-
dicente sibi rationali
anima, semper caro
surrepat animae, & quod
suum est, agit: quantis
putas in hoc malo ini-
quitatibus se inuoluet
caro, quando anima
quae contradicere illi
debuerat, consentit

C

ei consimilia concupiscens. Tu autem.

Te Deum laudamus.
Commemoratio feriae.
omittuntur verò Antiphonae laudum huius diei propriae.

Ad vespertas pro commemoratione feriae,
Añā. O Sapientia.

DIE XVIII. DECEMBRIS.

Septima die infra octavam S. Corentini.

In primo Nocturno.
Lectioes de Scriptura occurrente: vel alię
ut dictum est supra.

In secundo Nocturno.
Sermo sancti Gregorij
Nyseni Episcopi.
Orat. in laudem Basilij.

Lectio iij.

Quemadmodum cum in palam an-

nuli, optima quaedam insculpta forma apparet sigillo impressa, cetera insitum sculpturae decorem in se transferunt, totam signaculi effigiem suis expressam referens figuris, ac nemo bene dispositam & artificiosam sculpturae speciem oratione ita descriptam exhibere possit, ut is qui in cera effictam atque efformatam pulcritudinem ostendit. Eodem modo si alius quidem nuda oratione celebrat virtutem Magistri, alius verò suam ipsius vitam illius imitatione exornet, efficacior quam oratio sublimis fuerit ea laus quae per vitam representatur. Tu autem,

R. Dilectus Deo.

Lectio v.

Sic igitur fratres etiam nos sobrietatem sobrium imitantes factis nostris virtutem pro dignitate laudemus: Et, itidem in ceteris omnibus, miraculum sapientis participatione repraesentetur. Laus paupertatis per hoc, ut etiam nos superfluarum facultatum materialium expertes simus. Contemptus mundi huius non modo dicatur quod sit laudabilis atque gloriosa quaedam res, sed earum rerum quae in mundo summo studio expetuntur contemptiōis ac despicientiae testis sit vita; Ne dicas

solum quod ille Deo deditus & addictus esset, sed tu quoque te ipsum Deo dedica. Transtulit ille de terrae vitam institutum in coelum, transfer item tu. In sacrosanctis & a furum iniuriis turis coeli ariis suas divitias deposuit, imitare per haec etiam tu Magistrum, perfectus enim erit discipulus, si sit sicut magister eius. Tu autem,

R. Deus bonus.

Lectio vj.

Etenim in reliquis quoque vitae studiis, qui medici discipulus fuit, aut Geometrae, aut Rhetoris, indignus erit cui fides adhibeatur Magistri artis laudator, si oratione

quidem scientiam præceptoris admiratur, in seipso verò nihil admiratione dignum ostendat. Dicit enim aliquis ad eum: Quomodo dicis Medicum, tuum fuisse Magistrum, cum ipse Medicinæ ignarus sis? Aut quomodo te discipulum Geometræ dicis, cū Geometriæ imperitus sis? Verum si quis in seipso specimen artis quam didicerit edat, suā scientiā artis præceptorem ornat atque honestat: ita etiam nos qui Corinthino Magistro nos iactamus & gloriamur, vitā disciplinam ostendamus, hoc ipsum in nobis facti quod illud clarum & magnū Deo

atque hominibus fecit, in Christo Iesu Domino nostro: cui est imperium in sæcula sæculorum. Amen. Tu autem.

R. Fidelis namque.

In tertio Nocturno.

LECTIO S. Evangelij secundum Lucam.

LECTIO vij. Cap. ij.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Nemo accendit lucernam & in abscondito ponit, neque sub mōdio: sed supra candelabrum, ut qui ingrediuntur lumen videant. Et reliqua.

Homilia S. Ioannis Chrysostomi.

Hom. 77. de Penitentia.

Non tantum opus est tibi lucerna

verum & lumine semipiterno, propter occurrentium insidias, pedes habens non potes ambulare, nisi lucernam habeas Dei legem; manus habens non potes palpāre, nisi lux adsit: oculos habens, cernere non potes, nisi lumen appareat: viam quotidie pergis, opus habes lucernā ne in præcipitium cadas. Ubique sis laqueis superior clamans, Transmigrabo in montem sicut passer; &, Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, & volabo, & requiescam? Tu autem.

R. Iste Sanctus.

LECTIO viij.

Nil indiscretum loquaris, sed potius

tius cogitans quæ sunt iudicii dicas: Qualis est igneus fluvius? Quales sunt tandem igneæ illæ tenebræ & exteriores? Qualis tandem stridor dentium? Hæc mente concipiens stude placere Christo Absens interim est, ipsi conscientiam custodi, donec in gloriā suā veniat, psallens: Anima mea in manibus meis semper, & legem tuam non sum oblitus. Tu autem.

R. O gloriōsum.

LECTIO ix.

Qvanto superior evadis, in laqueos non incidis: ut possis dicere ex corde. Anima mea sicut passer erepta est de laqueo

venantium. vndique iudicem time, etsi cum Angelis conuersatione non cupis, saltem cum diabolo non conuersare. Cautus sis: mors enim tamquam fur venit. Lucernam tuam accende, ardes sit lampas tua, ne dormiente te oleum deficere inueniatur. **T**u autem.

Te Deum laudamus.

Ad laudes com. feriarum. Omittuntur autem Antiphonae propriae huius feriae. Vesperae de octaua ut in primis Vesperis festi. Com. feriae Anna.

Si dies octaua S. Corentini venerit in Dominica quarta a Iuētus, fiet de Dominica cum com. dici octauae hoc

modo Sabbato ad Vesp. Anna & Psalmi ut in 2. Vesperis S. Corentini; Capit. &c. de dominica. Com. Octauae, Antiph. Iste Dei confessor. &c. Ora pro nobis. In ipsa verò Dominica, totum officium de dominica cum com. oct. In laudibus ac Vesperis, nec dicuntur preces ad Primam & Completorium.

DIE XIX. DECEMBRIS.

Octaua S. Corentini duplex.

In primo Nocturno. Lectiones leguntur de script. occurrente. Si verò fuerint quatuor. Tempora, sumantur ut supra. In secundo Nocturno.

Sermo S. Ioannis

Chrysostomi.

Orat. de S. Philogonio.

Lectione iiii.

Quamuis nostrae facultates exiguae sint minimaeque pretij, nec respondeant magnitudini animi praelari, iustiue Corentini: tamen hoc ipsum magnanimitatis illius fuerit argumentum, quod nec pusilla repellat, sed idem faciat quod solent diuites. Si quidem illi cum acciperint à tenuibus exigua quibus non egent, sua vicissim apponunt, remunerantes eos, qui quod poterat, obtulerint. Itidem & hic quum acciperit à nobis laudem verbis peractam, quā nequā-

quam eget, redonabit nobis per ipsa facta benedictione, quā semper indigemus. Tu autem.

R. Dilectus Deo.

Lectione v.

Videamus autem quomodo munus Episcopi administrat. Quin potius nō est opus hic pluribus verbis aut voce nostra, quum vester ardor, vestrumque studium hoc vltro declaret. Quem. admodum enim aliquis ingressus, vineam, vitelque contemplatus, pampinis comantes, fructu grauidas, maceris ac septis vndique munitas, haudquāquā desiderat orationem cuiusquam, qui demō-

C iij

stret vinitoris indústriam, & agricolæ virtutem: Iridem & hîc si quis ingressus conspiciat vites spirituâles, vestrumque fructum contemplêtur, nil opus habuerit, vt ex cuiusquam oratione discat, qualis sit vester prepôsitus. Sicut & Paulus alicubi scribit, Epistola mea vos estis, quæ inscripta est & lêgitur. fluius arguit qualis sit fons, & fructus indicat, qualis sit radix. Tu autem.

℞. Deus bonus.

Lectio vj.

DIcendum igitur erat, & tēpus & initium, quando vineam hanc suscepit: Neque enim hoc mi-

nimum habêbit mōmenti ad absoluendam encōmij partem, sed omnino satis fuerit ad declarandam hōminis virtutem. Verum ad aliam necessariam materiam nobis festinat oratio. Appetit enim festum omnium festōrum maxime venerandum tremendumque: quod si quis appellet omnium festōrū metropolim, haudquāquā abêrret. Quod autem hoc est? Christi iuxta carnem Nativitas. Tu autem.

℞. Fidélis namque.

Intertio Nocturno.

Lectio S. Evangelij secundum Lucam.

Cap. ij.

Lectio vij.

In illo tēpore. Dixit Iesus discipulis suis: Nemo accendit lucernam, & in abscondito ponit, neque sub mōdio: sed supra candelabrum, vt qui ingrediuntur lumen videant. Et reliqua.

Homilia venerabilis
Bédæ Presbyteri.

*Lib. 4. Comment.
in Luc.*

DE seipso Dōminus hæc loquitur, ostēdens etsi supra dixerit, nullum generatiōni nequam, nisi signum Ionæ dandum, nequāquā tamen lucis suæ claritatē fidélibus occultadā. Ipse quippe lucernam accendit, qui testā humanæ naturæ flammā suæ diuinitatis

implêuit. Quam profectō lucernam, nec credentibus abscondere, nec mōdio supponere, hoc est sub mensurâ legis includere, vel intra vnus Iudæ gentis terminos voluit cohibere. Sed supra candelabrum, inquit, vt qui ingrediuntur lumen videant. Candelabrum Ecclésiā dicit, cui lucernam superposuit; quia nostris in frōntibus fidem suę incarnationis affixit, vt qui Ecclésiā fideliter ingredi voluerint, lumen veritatis palam queāt intuêri. Tu autē.

℞. Iste Sanctus.

Lectio viii.

Quā sententiā Iudæorum quoque

próceres condémnat, qui signa quærentes extérius, apértam lucis iánuam noluerint intrare credendo. Dénique præcipit, ne ópera tantummodo, sed & cogitatiónes, & ipsas etiam cordis intentiões mundare & castigare memínerint. Nā sequitur: lucerna corporis tui est óculus tu⁹. Corpus quidem dicit ópera, quæ palam cunctis appárent: óculum verò ipsam mentis intentiõnem quâ operatur, & de cuius mérito eadem ópera, lucis, an tenebrarum sint ópera discernuntur, sicut ipse consequenter expõnit dicens: si óculus tuus fuerit simplex, totum

corpus tuum lúcidum erit: Si autem nequam fuerit, étiam corpus tuum tenebrósum erit. Tu autem.

R. O gloriósum?

Lectio ix.

SI, inquit, purá rectaque intentiõne, quæ potes ágere bona studueris, lucis profectò sunt ópera quæ facis, etiam si corâ homínibus imperfectionis áliquid habere videántur, quóniã diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonú, his qui secundum propositum vocati sunt sancti. Si autem peruérsa est intentio quæ præcédit, prauum est omne opus quod sequitur, quamuis rectum esse

videátur. Vide ergò ne lumen quod in te est, tenebræ sint, hoc est, ne ipsa cordis intentio, quæ lumen est animæ, vitiórum caligine fascetur, sedulâ discretiõne perpénde, iuxta quod álibi præcipitur: omni custodiâ serua cor tuum, quóniam ex ipso vita procédit. Tu autem.

*T*e Deum laudámus.

*Ad laudes com. feriaz
Occurrentis. Omittuntur autem Antiphonæ
própriæ laudum huius
feriaz.*

*In 2. Vesp. com. feriaz
Antiph. O Radix.*

DIE XXVIII.

*In festo S. Iuliani Epif.
copi & Confessoris
duplex.*

*In Ecclesia Cathedrali
tantum oratio. Da
quæsumus.*

*Lectiões primi No-
cturni de Scriptura
occurrentes.*

In secundo Nocturno.

Lectio iiii.

Iulianus nóbilis Romananus, primus Cenomanensis Episcopus, illuc à sancto Petro prædicandi Euangélii grátia missus est. Cum verò ad eam urbem peruenisset, fidei scuto protectus & Spíritus sancti gládio armatus, salutem per Christum incolis nunciáuit, testátus se eius nómine aduenire, vt eos ab errorum tenebris & idolórum cultu vindicatos, assereret in lucem

veritatis. Porro agnoscens suæ doctrinæ novitatem nonnullis scādalo esse, ab aliis in derisum haberi: ciuibz aquæ penuriâ laborantibus, percussâ bâculo tellûre in nōmine Christi, fontē elicit aquas fundentem copiosas, qui vsque in hūc diem sancti Iuliāni nōmine insignis, perennibus aquis miraculi fidem apud pōsteros adstruit. Vnde adauct⁹ est plurimum nūmerus Christianōrum. Tu autem.

R. Inuēni Dauid.

Lectio v.

Sacras conciones vitæ sanctimōnia ornabat, & miraculorū magnitudine ac multitudine confirmabat:

adēo vt quærentes ab illo corpoream curationem permulti non valentes modò corpōribus, sed & mētibz sani recēderent. Sicque vel obstinatissimos quosque véluti cogēbat Christianæ accēdere doctrinæ, quos innatus error effecerat initio ad fidei veritatē tardiōres. Cæco præfōribz aulæ defensoris Cenomanōrum Principis visum, crucis signo restituit. Quod vbi Princeps qui cum ad conuiuium vocauerat rescīuit, statim in Christum credidit: atque à sancto Episcopo catechizatus, ab eo simul cum vniuersa familiâ & nobilium in-

genti multitudine baptizatus est. Tu autem.

R. Pōsui adiutorium.

Lectio vj.

Defunctos vitam homines tres fertur à morte excitasse, hosque filios primū quidem hōspitis sui, alterum verò Anastasij ciuis Cenomanēsis, genere & opibus clari: tertium denique Iouiniāni nobilis viri: qui tantis persuāsi miraculis fidem Christiānam suscepērunt. Elūsis tandem dæmonis artibus, & superata modis omnibus antiqui illius hominum hostis superbia, designa tōque sibi successore Turibio, victor abiit in cœlum. Tu autem.

Resp. Iste est qui ante Deum.

In tertio Nocturno homilia in Euangelium. Homo quidam. Nona lectio de sancta Agnēte, & Commemoratio eiūdem ad Laudes.

Feria quarta ante Cineres.

Festum Effusionis sanguinis imaginis Crucifixi.

Duplex.

Si occurrat hac die festum duplex, vel semiduplex, transfertur in crastinum, nisi fuerit ex maioribus prime vel secundæ classis, quia tunc fit de prædicto festo. Officium verò Effusionis transfertur in sequentem diem.

Ad vesp̄as.

Antiph. Vere languô-
res. Cum reliquis de
Laudibus. Psalmi.

Credidi. Ad Dômi-
num cum tribularer.
Sap̄e expugnauerunt:
Eripe me Dôminc.

Voce mea. Capi-
tulum. Hebr. 9.

FRatres, Christus
assistentis Pônti-
fex futurorum
bonorum, per amplius
& perfectius taberná-
culum non manufá-
ctum, id est, non huius
creatiônis: neque per
sanguinem hircorum,
aut vitulorum, sed per
próprium sanguinem
introiuit semel in san-
cta Redemptiône in-
uēta.

Hymnus.

PAnge lingua pre-
tiosi

Sanguinis dilúuium:
Quo mortâles macu-
lôsi

Tersâ labe sordium,
Dealbantur speciosi
Oculis cœléstium.

Fonte prius emanauit
Virginâlis vteri:

Inde riuum dilatauit
Lacte crescens vberi:
Donec largus exun-
dauit

Nostro torrens gé-
neri.

Prima cultri vix na-
scētem

Amnem plaga solue-
rat,

Gutta fluxit, hinc la-
tētem

Intus vena fouerat:
Vnde maior erum-
pētem

Amor coërcuerat.

Mox vt plena pleniô-
rem,

A etas dedit gurgité,
Rimam quærit latiô-
rem

Nullam passa limi-
tem:

Vnda fundens sa-
crum rorem

Mundum facit sôs-
pitem.

OVos omnes sitiētes,
Huc ad aquas cûrrite:

Hinc haurite salien-
tes

Recto sursum trāmi-
te,

Fontes patent ef-
fluētes

Stillâ nec supérstite.
Summo Patri, summo

Nato,
Summa laus & gló-
ria:

Ab utrôque par Spi-
râto

Potestas, par grátia:
Cui concentu sociâ-
to

Benedicant ômnia.

Amen.

V. Vidēbunt eum in
quem transfixerunt.

R. Et dolēbunt super
eum vt in morte pri-
mogéniti.

Ad Magnificat Añã.

Tradidit in mortem
ánimam suam, & cum
scelerâtis reputâus est,
& ipse peccâta multô-
rum tulit, & pro trans-
gressôribus rogauit.

Oratio.

Domine Iesu
Christe, qui de
cœlis ad terram de sinu
Patris descendisti, &
sanguinem tuum pre-

tiōsum in remissiō-
nem peccatōrum no-
strōrum fudisti: te hu-
militer deprecāmur: vt
in die iudicij, ad dēx-
teram tuam audire me
reāmur, Venīte bene-
dicti. Qui viuīs & re-
gnas, &c.

**Ad Matutinū Inui-
tatorium.**

Christum Regē Cru-
cifixum. Venīte
adorēmus.

Psalm. Venīte exul-
tēmus.

Hymnus.

Sacris mysteriis
plena sunt omnia,
Nec vaticiniis vsquam
inania:

Quæ vetus tabula sæ-
cla per omnia

Sacra refert oracula.

Adam virāginem vt

fudit dōrmienti,
Sic Christus virginem
in cruce mōriens
Format Ecclesiā:
hinc proles exiens
Arēnæ vincit cō-
piam.

Immundam obruit,
vis terrā flūminis,
Iram cum mēruit fā-
cinus hōminis:
O Dei bōnitas! cōpia
sanguinis
Noxas tērsit inōli-
tas.

Quid tot legītima trā-
dita Pātribus,

Quid sacris āzyma
comēsta ritibus:

Quid sparsa nīmijs
ara cruōribus

Signis adūbrat
præuiis?

Hæc si quod prētium
pietas hābuit,

Crucis

Crucis dilūuium, hoc
illi mēruit:

Figūræ dēsinant, vm-
bra iam vāuit,
Nos veræ res illū-
minant.

Trino sit Dōmino laus
pia iugiter,
Qui sine término
beat fidēliter,
Quos labe criminis
lauit salūbriter
Sui flūmine sangui-
nis. Amen.

**In primo Nocturno
Antiphona.**

Quis est iste qui ve-
nit de Edom tinctis ve-
stibus de Bosrā?

Psalm. Quare fremue-
rant. **Añā.**

Quare rubrum est in-
dumentum tuum, &
vestimenta tua sicut
calcantiū in torculari?

Psal. Exaudiat te Dō-
minus. **Añā.**

Tōrcular calcāui solus
& de gētibz non fuit
vir mecum.

Psal. Dōmine in vir-
tute.

Vers. Vidēbunt eum
in quem transfixerunt.

Resp. Et dolēbunt su-
per eum vt in morte
primogēni.

De Isaia Prophētā.

Lectio j. Cap. 53.

Quis credidit au-
ditui nostro, &
brāchiū Dōmini cui
reuelātum est? Et as-
cēdet sicut virgultum
coram eo, & sicut radix
de terrā sitiēti: Non
est spēcies ei, neque de-
cor, & vidimus eum, &
non erat aspēctus, &
desiderāuimus eum,

D

despectum & nouissimum virorum, virum dolorum & scientem infirmitatem, & quasi absconditus vultus eius, vnde nec reputauimus eum. Verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portauit, & nos putauimus eum quasi leprosum, & percussum à Deo & humiliatum; ipse autē vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, disciplina pacis nostræ super eum, & luore eius sanati sumus. Tu autem.

Resp. Gratificauit nos Deus in dilecto filio suo: In quo habemus redemptionem per sanguinem eius in remis-

sionem peccatorum.
Verf. Ecce venit plenitudo temporis, in quo misit Deus filium suum in terris. In quo.

Lectio ij.

OMnes nos quasi oues errauimus, unusquisque in viam suam declinauit, & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit, & non aperuit os suum. Sicut ouis ad occisionem ducetur, & quasi Agnus coram tondente se obmutescet. De angustia & de iudicio sublatu est. Generacionem eius quis enarrabit? quia absconditus est de terrâ viuentium, propter salutem populi

li mei percussit eum. Et dabit impios pro sepultura, & diuites pro morte suâ, eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore eius, Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate. Tu autem.

Resp. Nos qui eramus aliquando longè, facti sumus propè, per sanguinem Iesu Christi: ipse est pax nostra, qui fecit vtraque vnum.

Verf. A Domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris. Ipse est.

Lectio iij. Cap. 63.

O Vis est iste qui venit de Edom tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in sto-

la suâ gradiens in similitudine virtutis suæ. Ego qui loquor iustitiam, & propugnator ad saluandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcâui solus, & de gentibus non est vir mecum: Calcâui eos in furore meo & conculcâui eos in irâ meâ, & aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, & omnia indumenta mea inquinâui. Dies enim visitationis in corde meo, annus tribulationis mee venit. Circumspexi & non erat auxiliator, quæsiui & non fuit qui adiuuaret. Tu autem.

Resp. In primogenito ex mortuis complacuit omnem plenitudinem diuinitatis inhabitare, & per eum reconciliari omnia in ipsum: pacificans siue quæ in cælis, siue quæ in terris sunt. **Vers.** Ipse est caput corporis Ecclesiæ in omnibus primatum tenens. Pacificans. loria. Pacificans.

In secundo Nocturno

Antiphona.

Foderunt manus meas & pedes meos, dinumerauerunt omnia ossa mea. **Psal.** Deus Deus meus respice in me. **Añ.**

A plantâ pedis vsque ad verticem capitis, non est in eo sanitas.

Psal. Iubilâte Deo om-

nis terra, psalmum dicite. **Añ.**

Vulnus & liuor & plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, neque fota oleo.

Psal. Notus in Iudæa Deus.

Vers. Verè languores nostros ipse tulit.

Resp. Et dolores nostros ipse portauit.

Lectio iiii.

Hodiernæ celebritati causam dedit insigne miraculum, quod aliàs in Ecclesiâ Corisopitensi corrigisse traditur. Cuius quidam vir honestus ac prædiues, cum profectiõnem in terram sanctam esset suscepturus, alteri sibi amico

familiæ suæ curam, eique plurimum fidens suarum facultatum administratiõnem, nullo vel admissõ arbitro cõcredidit. Qui pluribus deinceps annis in peregrinatiõne transactis, domum tandem reuersus, cum ab amico depositũ repeteret, negat ille se ab illo quicquã accepisse. Quare eo in iudiciũ vocato, alter, cum res testium fide quod nulli tum essent, probari non posset, solenni vtriusque iuramento coram Crucifixi imagine, litem dirimi postulauit. Cum ergo ambo in Ecclesiã Corisopitensem conuenissent, isque rogatus ab alio, negatiõne

periurio confirmaret, imago ipsa Crucifixi, disiectis, qui antea clauo vno simul fixi erant, pedibus, tres sanguinis guttas mirabiliter effudit, quæ vsque in hodiernum diem in prædictâ Ecclesiâ asseruantur. Quo miraculo rei veritate compertâ, institutum fuit, vt ad perpẽtuam memoriã celebris de effusiõne sanguinis festiuitas quotannis feriã 4. ante cineres ageretur. Tu autẽ. **Resp.** Per mortem destruxit Iesus eum qui habebat mortis imperium. Vt liberã ret eos, qui timor e mortis obnoxij erant seruituti. **Vers.** Vnde debuit per omnia fratribus assimi-

lari. Vt liberâret.

Sermo S. Bernârdi

Abbâtis.

Sermone de passione

Domini.

Lectio v.

Captus est Iesus post plurimas illusiones tam Iudæorū quam gentium, post sanguinis plures effusiones, clavis immittibus, manibus simul & pedibus perforatur, & configitur ligno Crucis Saluator noster mitissimus Iesus. Intuere & respice rosam passionis sanguineæ, quomodo rubet in indicium ardētissimæ charitatis. Cōtendūt passio & charitas, ista vt plus ardeat, illa vt plus rubeat. Vide quomodo hoc flore

rosæ floruerit optima vitis nostra rubicundus Iesus. Vide totum corpus sicubi rosæ sanguineæ florem non inuenias. Inspice manum vnā & alteram si florem rosæ non inuenias in vtrâque. Inspice pedem vnum & alterum, nunquid non rosei? Inspice lateris aperturā, quia nec illa caret rosā, quamuis ipsa rubea sit propter mixturā aquæ, quia sicut narrat Euangelista, cum vnus militum lanceā latus eius perforasset, exiuit sanguis & aqua. Tu autē.

Resp. Videmus Iesum propter passionem mortis gloriā & honore coronatum. Vt grātia Dei pro omnibus

gustaret mortem.

Verf. Decēbat eum qui multos filios in gloriā adduxerat, authorē salutis eorum per passionem consummari. Vt grātia.

Lectio vj.

Respice Dōmine sancte Pater de sanctuario tuo & de excēso cœlorum habitaculo, & intuere hāc sanctam hōstiam, quam tibi offert magnus Pōntifex noster sanctus puer tuus, Dōminus Iesus, pro peccatis fratrum suorum, & esto placābilis super multitudinē malitiæ nostræ. Cognosce Pater tunicam filij tui Ioseph, heu fera pessima deuorauit eum, & cō-

culcāuit in furōre suo vestimentū eius. Ecce quinque scissuras lamentabiles in eo reliquit. Tu autem. **Resp.**

Aspiciamus in authorē fidei consummatōrem Iesum, qui propōsito sibi gaudio sustinuit Crucem. Et confusione cōtemptā in gloriā Dei sedet.

Verf. Recogitāte eum qui talem sustinuit à peccatoribus aduersus semetipsum contradietionem. Et confusione. **G**loria. Et confusione.

In tertio Nocturno.

Antiphona.

Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum?

Psal. Cantāte Dōmino

D iiii

canticum nouum.

Añā. His plagatus sū in domo eorum qui me diligēbant.

Psal. Dominus regnauit, exultet.

Añā. In amaritudine sermo meus est, & manus plagæ meæ aggrauata est super gemitum meum.

Psal. Cantate Dño canticum. ij.

Verf. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras;

Resp. Attritus est propter scelera nostra.

Lectio S. Euangelij secundum Ioannem.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo tempore, Sciens Iesus quia omnia consummata sunt ut consummarē-

tur scriptura, dixit, sitio. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

In cap. 19. Ioannis.

Quis potest, quæ facit, ita disponere, quomodo disposuit homo iste qui passus est? Sed homo mediator Dei & hominū, homo de quo prædictum legitur, & homo est, & quis cognoscit eum? quoniam omnes per quos hæc fiēbant, non agnoscēbant Deū. Homo namque apparebat, qui Deus latēbat. Vidit ergo quia consummata sunt omnia quæ oportēbat, ut fierent. Antequam acciperet acētum, sitio, inquit, tamquam. Hoc

minus fecistis; date quod estis. Iudei quippe ipsi erant degenerantes à vino Patriarcharum & Prophetarū, & tamquam de pleno vase, iniquitate mundi implēti, cor habentes sicut spongiā cauer-nōsis quodāmodo atque tortuosis latibus fraudulentum. Tu autem.

Resp. Dignus es Domine, accipere librum, & aperire signacula eius, quoniam occisus es, & redemisti nos Deo, in sanguine tuo.

Verf. Et fecisti nos Deo nostrorē regnum & sacerdotium. In sanguine. **Lectio viij.**

Cum ergo accepisset Iesus acē-

tum, dixit, cōsummātū est. Quid nisi quod à Prophētis ante prædictum fuerat? Deinde quia nihil remansit, quod antequam moreretur fieri adhuc oporteret, tamquam ille qui potestatem haberet ponēdi animā suā & iterum sumēdi eam. Peractis omnibus quæ ut peragerentur, expectabat, inclināto capite tradidit spiritum. Quis ita dormit quando voluerit, sicut Christus mortuus est, quando voluit? Quis ita cum voluerit abijt, quomodo cum voluerit abijt? Quanta speranda, vel tremēda potestas est iudicantis, si appareat.

tanta morientis. Tu autem.

Resp. Tenebræ factæ sunt dum crucifixisset Iesum Iudæi, & circa horam nonam exclamavit Iesus voce magnâ, Deus meus ut quid me dereliquisti! & inclinâto capite emisit spiritum; Tunc unus ex militibus lanceâ latus eius aperuit, & continuo exiit sanguis & aqua.

Vers. Cum ergo accepisset Iesus acetum, dixit, consummatum est. Et inclinâto. Gloria. Et inclinâto.

Lectio ix.

Sed vigilante verbo usus est Evangelista, ut non diceret, unus militum lanceâ

latus eius percussit, aut vulneravit, aut quid aliud, sed aperuit, ut illic quodam modo vite ostium panderetur, unde sacramenta Ecclesiæ manaverunt, sine quibus ad vitam quæ vera vita est, non intratur. Ille sanguis in remissionem fusus est peccatorum, aqua illa salutare temperat poculum. Hoc prænuuntiabat quod Noë in latere Arcæ ostium facere iussus est, quâ intrarent animalia: Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis; & hic secundus Adam in cruce dormiuit, ut inde formarêtur coniux quæ de latere dormientis

effluxit. Tu autem.

Te Deum laudamus.

A D L A V D E S

& per Horas Añâ.

Vere languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit.

Psal. Dominus regnavit, cum reliquis. Añâ.

Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Añâ. Alligavit Dominus plagam populi sui, & percussuram eius sanavit. **Antiphona.**

Omnis qui transibit, stupêbit super plagas eius. **Antiphona.**

O vos omnes qui transitis per viam, attendite & videte, si est dolor sicut dolor meus.

Capit. Fratres, Christus assistens.

Hymnus.

Verbum supernum prodiens

Aeterno Patris semine,

Mortale corpus induens

Intacto Matris gremine:

Vix auras subit luminis,

Cum statim desiderio

Fundedi pressus sanguinis

Legis paret imperio.

Hanc scintilla fortissimi

Amoris traxit guttulam

Dum flamma perfectissimi,

Totam hauriret scâ-

tebram.

In Cruce pendens
fontium

Laxauit retinacula:

Hoc perenne diluuium

Cuncta mundauit se-
cula.

Amor, o immensitas,
Tu nostras fordes
ablue:

O fontis vrens lar-
gitas

Ne nos mundatos
respue.

Vni Deo sit gloria,
Patri, Nato cum Fla-
mine:

Qui beatos in patria
Perenni rigat flumine.
Amen.

Verf. Disciplina pacis
nostrae super eum.

Resp. Et liuore eius
sanati sumus.

Ad Benedictus Aña.

Vnus militum lancea
latus Iesu aperuit, &
continuo exiuit san-
guis & aqua.

Orat. Domine Iesu
Christe.

AD TERTIAM.

Aña. Ipse autem.

Capit. Fratres, Chri-
stus assistens.

Resp. br. Videbunt
eum: in quem transfi-
xerunt. Videbunt.

Verf. Et dolébunt

super eum, ut in morte
primogeniti. In quem:

Gloria. Videbunt.

Ver. Verè languores no-
stros ipse tulit. Et
dolores nostros ipse
portauit.

AD SEXTAM.

Antiphona. Alligâ-
uit.

Capitulum. Hebr. 9.

AD NONAM.

Aña. O vos omnes.

Capit. Hebr. 9.

ET ideo noui testa-
menti mediator
est: ut morte interce-
dente, in redemptione
earum prauaricationum,
quae erant sub
priori testamento, re-
promissione accipiant
aeternae hereditatis in
Christo Iesu Domino
nostro.

Resp. br. Ipse autem
vulneratus est: propter
iniquitates nostras.
Ipse autem. Verf. At-
tritus est propter scelera
nostra. Propter.

Gloria Patri. Ipse autem.

Ver. Disciplina pacis no-
strae super eum. Et
liuore eius sanati su-
mus.

SI enim sanguis
Sircorum & viru-
lorum, & cinis vitulae
asperfus inquinatos
sanctificat ad emunda-
tionem carnis: quanto
magis Sanguis Christi,
qui per Spiritum san-
ctum, semetipsum ob-
tulit immaculatum Deo,
emundabit conscien-
tiam nostram ab opé-
ribus mortuis ad ser-
uiendum Deo viuenti?

Resp. br. Verè lan-
guores nostros ipse tu-
lit. Verè. Ver. Et dolores
nostros ipse portauit.
Ipse tulit. Gloria.
Verè.

Verf. Ipse autem vul-
neratus est: propter
iniquitates nostras.

Resp. Attritus est
propter scelera nostra.

Ad Vesperas Antiph.
Psalmi Capitulum &
Hymnus vt in i. ves-
peris.

Verf. Disciplina pa-
 cis, &c.

Ad Magn. Antiphona.

Manus meæ quæ vos
 fecerunt, clauis confi-
 xæ sunt, propter vos
 flagellis cæsus sum, &
 spinis coronatus sum
 ego Dóminus.

FESTA MARTII.

DIE III. MARTII.

In festo S. Guingaloei

Abbatis. semiduplex

In Ecclesia Cathedrali

duplex.

Omnia de Comuni

Confessoris non Pon-

tificis. Orat. Interces-

sio.

Lectiões primi No-

turni de scriptura oc-
currente. Si vero vene-
rit in Quadragesima.

Beatus vir qui inuen-
 tus est sine maculâ.

In secundo Nocturno.

Lectio iiii.

Gvingaloëus Bri-
 tanniâ minore
 nobili genere natus,
 adhuc puer paréntem
 ne sacris disciplinis im-
 bueretur, repugnân-
 tem, oborto tonitruo
 conterritum, in suam
 flexit voluntatem.

Quare Búdoco viro
 sanctissimo tradit⁹, ac
 diuinis literis excult⁹,
 breui tempore sic pro-
 fecit, vt in perfectissi-
 mum virtutum om-
 niû exemplar abierit.
 Qui etiam Magistro
 ablente vnum ex con-

discipulis inter ludén-
 dum graui lapsu con-
 tritum signo sanctis-
 simæ Crucis curauit.
 Cæco item ridenti
 quod páuperum inó-
 piam cum non posset
 eleemósynis, sermone
 solaretur, visum reddi-
 dit. Quin & sorôri
 oculum ab ansere eru-
 tum & absorptum mi-
 rabiliter restituit. Tu
 autem.

Resp. Honéstū fecit.

Lectio v.

A Sancto Patrício
 per visionem
 edóctus quid ágeret,
 adscitis vndecim só-
 cijs in Insulam Theo-
 pégiā profectus, in-
 déque post triennium
 recedens, mare ipsum
 sicco trámite vnâ cum

sócijs traiêcit, sedem-
 que ad litus maris in
 finibus Cornubiénsiū
 fixit. Vbi extructo
 Monastério, deinceps
 in summâ vitæ sancti-
 moniâ reliquam ætâ-
 tem traduxit. Gralloni
 in primis Cornubiæ
 Regi charus, quem &
 ipse mansuetiorem ef-
 fêcit. Eius porro tan-
 ta fuere mérita, vt
 Ríocus discipulus, im-
 petratâ ab eo aquâ be-
 nedictâ matrem iam
 defunctam suscitauit.
 Qui demum de
 próximo óbitu ab An-
 gelo certior factus, in-
 ter discipulorum ma-
 nus, psallens ac diuinâs
 laudes decântans, nul-
 lo morbo attenuatus.
 Quinto nonas Mártij

animā Deo reddidit.
Tu autem.

Resp. Amāuit eum.

Lectio vi. Deridētur
iusti simplicitas, &c.

de Comuni.

Intertio Nocturno.

Lectio sancti Euāgēlij
secundum Matthaeū.

Lectio iiii.

Cap. 18.

IN illo tempore:
Accessērunt disci-
puli ad Iesum dicen-
tes: Quis puras maior
est in regno cōclōrum?
Et reliqua.

Homilia sancti Ioānnis
Chrysostomi.

Homilia 59. in Cap. 18.

Matth.

CVriōsē, inquit,
scrutāmini vos,
quis vestrum maior sit,
& de primatus honore

contēditis: ego au-
tem si quis humiliōrē
se ceteris non effēce-
rit, ipso ingressu cōclē-
sti omnino indignum
āssero. Rectē autem
ante oculos monstra-
tiōne paruuli totam
rem pōsuit, ipso aspē-
ctu eos conuērtens ac
persuādens, vt absque
simulatiōne aliquā hu-
militatem amplexen-
tur. Paruuli autem non
inuidēre, nec aliēnam
inānē expectāre glō-
riam, nec primatus de-
siderāre dignitatem
nouērunt, sed maximā
hanc virtutem possi-
dent, puram dico sim-
plicitatem & humili-
tatem. Tu autem.

Resp. Ille est qui an-
te Deum.

Lectio

Lectio viij.

NON ergo forti-
tudine tantum
ac prudentiā, sed hu-
militatis quoque vir-
tute & simplicitate
nobis opus est: quā si
non adest, salus nostra
certē claudicat. Paruuli
enim nec si contume-
liētur, aut verberen-
tur, afficiuntur odio:
nec si laudantur, aut
honorantur, vllā com-
mouentur arrogantia.
Vides quōmodo rur-
sus ad praelara naturae
opera nos prouocat, vt
ostēdat posse nos vo-
luntatem istam nan-
cisci, & perniciosam
Manicheorum rabiem
acuto concidit gladio.
Tu autem.

Resp. Sicut lumini.

**Si hoc festum celebra-
tur in Quadragesimā,
nona lectio dicitur de
homilia feriae occur-
rentis, & de ea fit
commemoratio.**

Lectio ix.

SI enim natura per
se mala est, cuius
gratia philosophandi
exempla inde trahit?
Paruulū autem aetate,
& quidem mea senten-
tia valde paruulum, qui
ab omnibus esset pas-
sionibus liber, in me-
dio statuit, illa enim
aetas omni arrogantia,
omni gloria inanis
furore, omni liuoris
insania, omni conten-
tioni cupiditate, ca-
eterisque huiusmodi af-
fectibus immūnis est.
Cumq; praecipuis mu-
E

niatur virtutibus, simplicitate scilicet ac humilitate, de nulla istarum superbit, ita duplici philosophia ornatur. Nam & hac bona possidet, & nihil sibi propter hac arrogat: his de causis in medio parvulum statuit. Tu autem.

Te Deum laudamus.

DIE XIII. MARTII.

In festo S. Pauli Leonensis Episcopi & Confessoris duplex.

In Ecclesia Cathedrae tantum oratio.

Exaudi.

Lectiones primi Nocturni. Fidelis sermo.

In secundo Nocturno.

LECTIO III.

Paulus cognomento Aurelianus, in

maiori Britannia natus ab ineunte aetate Ecclesiasticae disciplinae deditus, beato Heluto sancti Germani Antifiodorensis discipulo erudiendus traditur.

Qui cum annum decimum quintum attigisset, in solitudinem secessit, ubi assidue orationi & divinae legis contemplationi vacabat. Presbyter factus sacrosanctum Missae sacrificium quotidie maximam cum devotione & reuerentia celebrabat. Duodecim sacerdotes probos & pios viros secum adhibuit socios, quibuscum admirabili sanctitate vivebat. Ieiunium adeo coluit, ut panem tantum

hordeaceum in cibum sumeret, sitim aqua pura extingueret, satissimè absque cibo & potu triduum abstineret. Tu autem.

Resp. Inveni David.

LECTIO V.

EIus autem sanctitatis & miraculorum fama pervolante, in aulam Marci Regis Britanniae accitus, cum in fide Catholica, vna cum maiori parte nobilium, ac postea omnem ferè populum erudit. Deinde admonitus in somnis ab Angelo in minorem Britanniam verbi Dei praedicandi gratia traiecit. Quo in itinere cum ad sororem suam virginem ab infantia

Deo dicata accessisset, mare, quod continuis procellis & fluctibus Monasterium eius agitarèt, ad triginta millia passuum precibus retrocedere iussit, eoque amplius devenire prohibuit. Demum in Insulam Vxanticam apulit in Armorica: quo in loco aedificato sibi & duodecim sociis oratorio, infideles verbo veritatis, & miraculorum vi, divina inspirante gratia in fide Catholica breui edoctos, sacro baptismo regeneravit. Tu autem.

Resp. Posui adiutorium.

LECTIO VI.

DEinde totius populi acclamatione ad Episcopale mun-

nus inuitus assumitur, agente præcipue Chil-derico Francorū Rege, cuius dono duas vrbes accēpit, Agnēsem videlicet & Leonēsem, in quā Sedem Episcopālem pōluit. In ipso autem die consecratiōnis suæ cæcum illumināuit, quo permōtus miraculo diues quidam nōbilis, amplū patrimonium sancto Pōtifici concessit. Gregi suo assidue inuigilābat, diocēsim crebro vīsitans, Ecclēsiās passim ædificābat, & omnes suis cohortatiōnibus ad pietatem inflammābat. Tandem senio confectus, cum extrēmum vitæ diem Angēlicā reuelatiōne

prænouiſſet, fœliciter migrāuit ad Christum, quarto Idus, Mārtij annum agens supra centēsimum: Tu autem.

Resp. Iste est qui ante Deum.

In tertio Nocturno.
Homilia in Euangeliū.
Vigilate quia nescitis,
nona Lectio de Homi-
lia, & commemoratio
feriæ occurrentis.

DIE I. MAII.

In festo Translationis
S. Corentini Episcopi
& Confessoris
duplex.

In Ecclesiā Cathedrali
de hoc festo fit officiū
hac die; festum vero S.
Apostolorum Philippi
& Iacobi transfertur in
sequentem diem pro-

xime non impeditam.
Per diocēsim autem
fit hac die Officiū de
Apostolis, festum vero
S. Corentini transfer-
tur in diem iij. huius
mensis, aut aliam pro-
ximē non impeditam.

Omnia vt in alio fe-
sto præter ea quæ hīc
notantur propria.
Ad Vesperas Hymnus.

Pange solēnes pia
turba cantus
Hac die cunctis tibi
sanctiōri
Quæ Corentini reco-
lit perennes

Festatriumphos.
Cuius in monstris, &c.
Oratio.

Deus qui pōpulo
tuo æternæ salū-
tis Beātum Corētinum
Ministram tribuisti:

præsta quæsumus, vt
quem Doctōrem vitæ
habuimus in terris, in-
tercessorē habere me-
reāmur in cœlis. Per
Dominum.

Lectioes i. Nocturni.
Fidelis sermo. de Cō-
muni Confessoris Pon-
tificis.

In secundo Nocturno.
Lectio iij.

Quo tempore se-
uiētibz bel-
lōrum tumultibus Nor-
mānni suos fines e-
gressi, in vicinas circū
prouīcias irrumpē-
tes, sacra omnia profa-
nāque deuastābāt: Ar-
mōrici, vt Sanctōrum
reliquias, quas apud se
plūrimas asseruābant,
ab hostium furōre vin-
dicārent, eas in diuersa

Gallia loca transtulerunt, rati se rebus postmodum compoſitis eas facile recuperaturos. Cornubienses itaque sacrum Beati Corentini Patroni sui corpus, Turonas ad Basilicam sancti Martini, à quo olim creatus fuerat Episcopus, inde verò ad maius Monasterium eiusdem sancti Martini extra urbem deportarunt, vbi multis hactenus miraculis insignis, summam in veneratione habetur. Tu autem.

Resp. Dilactus Deo.

Lectio v.

NAm cum aliquando milites impetu facto predictum Monasterium inuasif-

sent, vinumque in ampliori dolio reconditum facto iam foramine exhaurirent, Beati Corentini ope sic à cepto reuocati sunt. Cum enim Monachi illatis ante plurimis sacris Reliquiis, vini iacturam arcere minime valuisent, aduecta demum sancti Corentini capsula, repente vinum fluere destitit. Quo portento milites exterriti mutato consilio recesserunt. Tu autem.

Resp. Deus bonus.

Lectio vj.

Sed nec omittendum illud est miraculum, quod Alano nobili Cornugalliae, Comiti, Beati Corentini meritis dicitur ob-

S. alterius festi.

DIE X. MAIL.

In festo S. Tudini Abatis semiduplex.

Omnia de Communi Oratio Intercessio.

Lectioes primi Nocturni de scriptura occurrente.

In secundo Nocturno, Lectioes Beati Tudini dies, &c.

In tertio Nocturno homilia in Euangelium. Ecce nos reliquimus omnia, de Communi Apostolorum. ix. Lect. & Com. SS. Gordiani & Epimachi martyrum.

DIE XV. MAIL.

In festo S. Primaelis Confessoris semiduplex.

E iij

tigisse. Is enim cum oculis grauiter laboraret, Tudetha eius vxor, relicta Medicorum opera, quam frustra sapienter tentauerat, statuit pro mariti valetudine Ecclesiam Sanctissimi Pontificis supplici deuotione adire. Laudat vxoris consilium Comes, vnaque ambo voto facto, ad predictam Ecclesiam se conferunt. Cui facta bonorum suorum largitione, Deique auxilio Beati Corentini meritis implorato sospes Alanus domum regressus est. Tu autem.

Resp. Fidelis naque.

In tertio Nocturno Homilia in Euangelium. Nemo accendit lucernam, ut in die octaua

In Ecclesia Cathedrali
tatum omnia de Com-
muni Confessoris non
Pont. Oratio. Adesto.
Lectiones primi No-
cturni de scriptura oc-
currente.

In secundo Nocturno
Lectiones Deridetur
iusti simplicitas. de
Communi.

In tertio Nocturno
Homilia in Euangelii.
Sint lumbi vestri. de
Communi.

In 2. Vesp. com. S.
Vbaldi.

DIE XIX. MAII.
In festo S. Iuonis
Confessoris duplex.
Oratio.

DEus qui Beatum
Iuonem Con-
fessorem tuum pijs opé-

ribus, signis & virtuti-
bus in Ecclesia tua cla-
rere fecisti: presta qua-
sumus, ut eius meritis
& precibus, tua bene-
ficia capiamus. Per Dó-
minum.

In Com. S. Pudentia-
nae virginis.

In primo Nocturno
Lectiones de scriptura
occurrente.

In secundo Nocturno.
Lectione iiii.

IVO Trecorensis
Præbyter, nobili-
bus parentibus natus,
Lutetie primum literas
didicit. Inde Auréliam
venit, ubi cum Theo-
logia & iuri Pontificio
operam daret, vino &
lautioribus cibis, atque
adeo omnibus volu-
ptatibus abstinuit, cor-

pus varijs modis affli-
gens, ut in lubrico illo
adolescencie decursu,
castam Deo mentem
seruaret. Inde ab Ar-
chidiacono Rhedo-
nesi accitus ius pro eo,
in suo foro dixit. Quo
in munere cum versa-
retur integerrime, sen-
tentiam non sine lá-
crymis ferēbat, omni-
que studio dissidentium
animos inter se concili-
abat. Postea ab Epís-
copo Trecorensi Ec-
clesiasticæ Curie iudex
institutus est. Sed eo
munere aliquādiu cū
summā laude perfun-
ctus, cum rerum diui-
narum cōtemplationi
liberius vacare cūpe-
ret, spontē se abdicā-
uit, & ad regendam

parrochialem Ecclē-
siam Lohanetum se re-
cepit. Tu autem.

✠. Honestum fecit.

Lectione v.

IBI deinceps victu
vlus est tenui a li-
modū & austero, veste
vili, interiōre cilicinā
ad carnem perpetuō
indutus. Somni ca-
piēdi parcissimus cum
esset, vel nudā humo
cubabat, vel in stratis
humi stipitibus, bi-
bliōrum cōdice vel
saxo capiti instar pul-
uini supposito. Mé-
dia nocte ad officium
Ecclesiasticū surgēbat:
sanctam Missam quo-
tidie, nisi grauissimis
negotijs aut necessitā-
te præpeditus celebrā-
bat. Quod cum summā

animi puritate & feruore spiritus faceret, quodam die dum sacrosanctam hostiam in sublimem adorandam tollit, globus igneus eam cum splendore admirabili undique ambire visus est. Orationi verò & contemplationi tantopere deditus fuit, ut eius causa nonnunquam cibi & potus obliuisceretur: Itaque aliquando etiam intra cubiculum abditus, totam hebdomadam in oratione perseuerauit. Tu autem.

Resp. Amauit eum.

Lectio vj.

Insigni fuit erga pauperes liberalitate, erga peregrinos hospitalitate, erga æ-

gratos misericordiam, omnibus cum summam animi alacritate inferuiens. Pupillis & viduis laborantibus etiam operam & patrocinio suo aderat, eorumque causas apud iudices passim agitabat. Verbum Dei assidue non solum in Ecclesia sua, sed etiam per circumiectas parochias predicabat. Quod cum aliquando pergeret, pontemque quod flumen traicere solitus erat, aquis opertum offendisset, facto signo Crucis, de via cesserunt aquæ, & cum transisset, sponte in locum refluxere. Tandem pijs laboribus confectus, cum obitus sui diem prædixisset, sacram vocatione

delibutus quarto decimo Calendas Iunij sanctè in Domino obdormiuit: sepultusque in Ecclesia Trecorensi Anno salutis millesimo trecentesimo quadagesimo septimo. A Clemente sexto Auenione in Sanctorum numerum relatus est. Tu autem.

Resp. Iste homo perfecit.

*In tertio Nocturno
Homilia in Euangelio:
Sint lumbi vestri præcincti. Nona Lectio de
S. Pudenciana virgine,
& commemoratio eiusdem in Laudibus.*

FESTA I V N I I.

Die 1. Iunij.

In festo sancti Romani

Episcopi & Confessoris duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis Oratio. Exaudi quæsumus,

Lectioes primi Nocturni de scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

Ronanus ex Hibernia oriundus, ab ineunte ætate literarum studijs à parentibus traditus, ubi adoleuit, omnium suffragio ad Pontificalem solium euectus fuit. Sed cum attentius illud Euangelij apud se perpenderet. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur

tur me, relictis patriâ
rebusque omnibus in
Britanniâ minorem ad
Leonensium oras trās-
fretauit. Vbi cum fre-
quentium miraculorū
gloriâ cœpisset iam in-
notescere, adeo vt ad
ipsum quotidie lan-
guentium multitudo
conflueret, quietioris
solitudinis atque ora-
tionis studio in Ne-
meam vastissimâ Cor-
nubiensium siluam ta-
citus se recēpit. Quo
in loco pij cuiusdam
Rustici operâ vsus ora-
torium extruxit, in
quo diuinarum rerum
contemplationi deinceps
sine intermissione
vacauit. Tu autem.

R. Inueni David.

Lectio v.

Cum autem eius
fama ad Gradlō-
num Britonum Regem
peruenisset, is pietate
ductus virum sanctum
inuēsit, à quo & sibi
benedictionem im-
pertiri postulauit. Cu-
ius etiam colloquio,
diuinisque sermonib⁹
excipiendis, plurimi
conueniebant. Inter
quos hospes ille Rusti-
cus vix ab eius consor-
tio reclamante ne-
quicquam vxore, &
Ronanum importū-
nius exagitante, rece-
debat. Huius porro
mulieris tanta fuit ne-
quitia, vt cum Ronani
opem in gregis defen-
sione sēpe experta
fuiſſet, insignem nihi-
lominus in ipsum ca-

lumniam struxerit. Tu
autem.

Resp. Posui adiuto-
rium.

Lectio vj.

Absconsa siqui-
dem clam filiâ
mulier impudens, hanc
à Ronano deuorâtam
fuisse apud Regem ip-
sum conquiritur. Qui
eo accersito, vbi mu-
lieris fraudem quâ ipse
diuinitus didicerat, ab
eodem accepisset, faci-
nus detestatus, virum
sanctū enixius coluit.
Porro Ronanus accē-
ptæ iniuriæ immemor,
mulierem supplicio ad
quod trahebatur, suis
precibus exēmit, puēl-
lam item quæ iustâ Dei
vindictâ, extincta fūe-
rat, ad vitam reuocauit.

Qui cum in Christo
postmodum sanctis-
simè quicūisset, eius
sacræ Reliquiæ in Ec-
clēsiâ Corisopitēn-
sem illatæ fuērunt. Tu
autem.

R. Iste est qui ante
Deum.

In tertio Nocturno.
Homilia in Euangeliū.

Vigilate quia nescitis.
de Communi.

In secundis Vesperis
com. SS. Marcelli, Petri
& Erasmi mart.

FESTA IULII

DIE XXXI. IULII.
In festo S. Germani E-
piscopi & Confessoris
semiduplex.

Omnia de Communi
Confessoris Pontificis
Orat. Quæsumus.

Lectio primæ Nocturni de scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

BEatus Germānus nōbili gēnere Antistiodōri natus, post auditōria Gallicāna, Romæ, iuris sciētiā acquiuit, ita ut ibi aduocatiōnis mūnere fūgerētur ac postmodū ad suā patriā rēgimen mitterētur. Qui sēcūlārem, ut moris est, vitam ducens, ac immōdicę venatiōni deditus, à Beato Amatōre eiūsdem vr̄bis Ep̄scopo reprehēsus, tūm ab eōdem reuelatiōne diuina succēssor ordinatus, repēntē mutatus in virum alterum, vxorē

pro sorōre hābuit, opes paup̄eribus erogauit, omnibus sine accēptiōne persōnæ hospitiū præbuit: pedes eōrum mānibus suis lauit, & conuiuium ieiūnus pastor exhibuit. Ex quo die sacerdotiū suscepit vsque ad finē vitæ, non nisi pane hordeāceo, idque nunquam nisi vespere, interdum mēdia hebdomada, & plerūque sēptimo die ad refectiōnem vsus est: nec vnquam sine cilicio dormiuit. Tu autem.

Resp. Posui adiutorium.

Lectio v.

Cumque Apostolica doctrina & miraculis fulgēret, bis

in Britānniā ad hærēsīm Pelāgij expugnādam, rogātibz illius insulæ Ep̄scopis, profectus est: primum quidem vnā cum sancto Lupo Trecaſsino Ep̄scopo, secūdo cū sancto Seuēro Ep̄scopo, prēcibus Gallicānorum Ep̄scoporum permōtus: vbi diuina comitāte grātia, verbo veritātis & miraculorum vi, errore illo pēnitus refecato, fidem christiānam mirabiliter confirmātam reliquit. Sed & bellum Saxōnum Pictōrumq; aduersus Britōnes iunctis viribus susceptum, sancti Antistitis virtute diuina retundunt: cum Germānus ipse dux

belli factus, non clangore tubæ, sed & clamore, Alleluia, totius exercitus voce ad sydera leuato, hostem in fugam cōuertit. Tu autē.

Resp. Inuēni David.

Lectio vj.

Qui deinceps, pro Galliārum pace, iā senex Rauēnnam profectus, atque à Valentiniāno Imperatore & Placidia regina, summa cum reuerētia susceptus, migrāuit ad Dōminum. Indē verò corpus post sexaginta dies, comitantibus virtutum op̄eribus, Antistiodōrum honorifico agmine delatum est, & sepultūrā datum. Cum autem eo tempore Sequērus prēsbyter, vir

miraculis clarissimus, illius reditum, nescius mortis, multos dies expectasset, ad consecrationem cuiusdam Ecclesie, in memoriam sancti Stephani protomartyris, pro foribus Viennae, extructae, siquidem ad eius dedicationem se venturum ille promiserat, contigit ut die eiusdem dedicationis, antequam officia inchoarentur, beatissimum corpus sancti Germani per Viennam deportatum, in eam Ecclesiam nouam, quiescendi causa, perueheretur, sicque viri sancti promissum impleretur. Tu autem.

Resp. Amavit cum Dominus.

In tertio Nocturno
Homilia in Euangelium.
Homo quidam peregre proficiscens.

Vesperae de S. Petro
ad vincula com. S. Pauli,
S. Germani, & SS. Machabaeorum.

FESTA SEPTEMBRIS.

Die 1. Septembris.

In festo S. Aegidij Ab-
batis semid.

Oratio. Intercessio.
Lectioes primi No-
cturni de scriptura oc-
currente.

In secundo Nocturno.
Lectio iij. Aegidius A-
theniensis. ut in bre-
uiario. Lectio v. & vi.
Deridetur iusti simpli-
citas. de Communi.

In tertio Nocturno
Homilia in Euangelium.
Ecce

Ecce nos reliquimus
omnia. de Communi
Apostolorum.

Commemoratio SS.
duodecim fratrum mart.

FESTA OCTOBRIS.

Die 11. Octobris.

In festo S. Melori mar-
tyris semiduplex.

In Ecclesia Cathedrali
tantum Oratio. Postea
quaesumus omnipotes
Deus, ut intercedente,
&c.

Lectioes primi No-
cturni de scriptura oc-
currente.

In secundo Nocturno
Lectioes. Principes
persecuti sunt me gra-
tis. de Communi.

Habetur quidem le-
genda, sed ex qua nihil
certi potuit erui, eius
tamen morti satis con-

ueniunt haec, Principes,
&c.

In tertio Nocturno
homilia in Euangelium,
Si quis vult venire
post me.

DIE XI. OCTOBRIS.

In festo S. Cognogani
Corosopitenfis Episcopi
& Confessoris
duplex.

Omnia de Communi.
Orat. De quaesumus.

Lectioes primi No-
cturni de scriptura oc-
currente.

In secundo Nocturno
Lectioes Ad sancti
ac beatissimi, &c.

Nulla erat legenda
in antiquo breui.

In tertio Nocturno
Homilia in Euangelium:
Homo quidam pere-

grè proficiscens.

DIE XXVI. OCTOBRIS.

In festo S. Alori Cori-
topitensis Episcopi
& Confessoris
duplex.

Omnia de Communi,
Oratio Exaudi quæsu-
mus Domine, com. S.
Euaristi Papæ & mart.

Lectioes primi No-
cturni de Scriptura oc-
currente.

Nulla erat legenda in
veteri breuiario.

In secundo Nocturno
Lectioes Beati patris,
&c. de Communi.

In tertio Nocturno
homilia in Euangeliū.
Vigilate quia nescitis.

Nona Lectio de S.
Euaristo & commemo-
ratio eiusdē ad Laudes.

FESTA NOUEMBRIS.

Die iii. Nouembris.

In festo S. Guinali
Abbatis duplex.

In Ecclesia Cathe-
drali tantum. in Vesp.
A capitulo, omnia de
Comuni. Orat. Inter-
cessio. com. octauæ.

Quando festum hoc
incidit in feriam 2. de
eo fiet tantum officiū
in sequenti feria tertia
propter officium de-
unctorum.

Lectioes i. Nocturni
de scriptura occurrēte.
In secundo Nocturno.

Lectio iiij.

G Vinālus in Ar-
moricā Regione
nōbili loco natus, ado-
lescens Beati Guinga-
loei suā su monasticum

Resp. Honestum fe-
cit.

Sermo S. Ioānnis
Damasceni.

In historia S. Iosaphat.
Cap. 12.

Lectio v.

B Eāti isti ac ter,
Beāti, qui Dei a-
mōre flagrāunt, atque
ob ipsius charitatem
omnia pro nihilo du-
xerunt. Siquidem lā-
crymas profuderunt,
diūque ac noctu in lu-
ctu versāti sunt: seipsos
vltrò depresserunt vt
illic in altum attolle-
rēntur. Carnes suas fa-
me ac siti, & vigilijs
consecerunt, vt illic
paradisi deliciae & exul-
tatio ipsos exciperent.
Spīritus sancti tabernā-
culum per cordis puri-

rātem extiterūt, quem
admodum scriptū est,
inhabitābo in ipsis &
inambulābo. Seīpsos
mundo crucifixerunt,
vt ad Christi dēxteram
starent. Lumbos suos
in veritāte succinxē-
runt, atque in promptu
semper lāmpades ha-
buērunt, immortalis
sponsi aduentum ex-
pectāntes. Tu autem.

Resp. Amavit eum.

Lectio vj.

Nam cum men-
tis oculis prae-
diti essent, horrēdum,
illum diem semper
prospiciēbant, atque
tūm futurōrum bono-
rum, tūm futuri sup-
plicij contemplatiō-
nem ita in corde defi-
xam gerēbant, vt ab

ipsā nunquam diuelle-
rēntur. Atque sic labo-
rāre studuerūt, vt sem-
piternae glōriae cōm-
potes essent: perturba-
tiōnum expētes non
secus atque Angeli fuē-
runt, ac nunc cum aliis
quorum vitam imitātī
sunt, chorēas agunt.
Beāti illi ac ter beāti,
quōniam firmis men-
tis oculis praesentium
rerum vanitatem, at-
que humanae prosperi-
tatis incertitudinem,
& inconstāntiam per-
spexerunt, eāque reiē-
ctā sempiterna bona
sibiīpsīs condiderunt,
ac vitam eam quē nun-
quam occidit, nec mor-
te interrumpitur arri-
puerunt. Tu autem.

Resp. Iste homo.

*In tertio Nocturno
homilia in Euangeliū.*

*Ecce nos reliquimus
omnia. de Comuni
Apostolorum.*

*In Laudibus com. o-
ctaua.*

*In ij. Vesperis à Ca-
pit. de octaua com. S.
Guinali, Item SS. Vi-
talis & Agricolae.*

DIE X. NOVEMBRIS.

*In festo S. Tremori
mart. semiduplex.*

*In Ecclesia Coriso-
pitensi tantum. omnia
de Comuni. In pri-
mis Vesp. fit tantum
com. Oratio P. rāsta
quāsumus omnipotēs
Deus, vt qui B. &c.*

*In primo Nocturno
Lectioes de scriptura
occurrete.*

In secundo Nocturno

*Lectioes Triūphalis
Beati, &c. de Comuni.*

*Habetur quidem le-
genda in antiquo, sed
forte parum certa.*

*In tertio Nocturno,
homilia in Euangeliū.
Si quis venit ad me.
Nona Lectio de SS.
Triphone, &c.*

*Item commemoratio
in Laudibus. Vesp. de
S. Martino cum cōme-
moratione S. Tremori,
item S. Mennae.*

*Omittitur vtraque hēc
cōmemoratio si festū
S. Martini habeat octa-
uā, esset enim 2. classis.*

DIE XXVI. NOVEMBRIS.

*In festo Dedicationis
Ecclesiae Corisopi-
tensis duplex.*

Omnia vt in fine Breuiarij. In primis Vesperis per diocesim Antiph. & Psal. de S. Catharina. à Capitulo de Dedicatione com. S. Catharinæ & S. Petri mart. Sed in Ecclesiâ Cathedrali, totum fit de Dedicatione absque vlla cōmemoratione.

Ad Matutinum per diocesim nona Lectio de S. Petro & com. eiusdem in Laudibus de quo nihil fit in Ecclesiâ Cathedrali. In ij. Vesp. in Ecclesiâ Cathedrali com. S. Alani.

DIE XXVII. NOUEMBRIS.

In festo S. Alani Episcopi & Confessoris duplex in Ecclesiâ Cathedrali tātū.

Omnia de Comuni.
Oratio. E x a u d i q u a r e m u s.

Lectioes primi Noct. de scriptura occurrēte.

In secundo Nocturno Lectioes Beati patris, &c.

Est quidem antiqua legenda, sed ex qua nihil certi potuit crui.

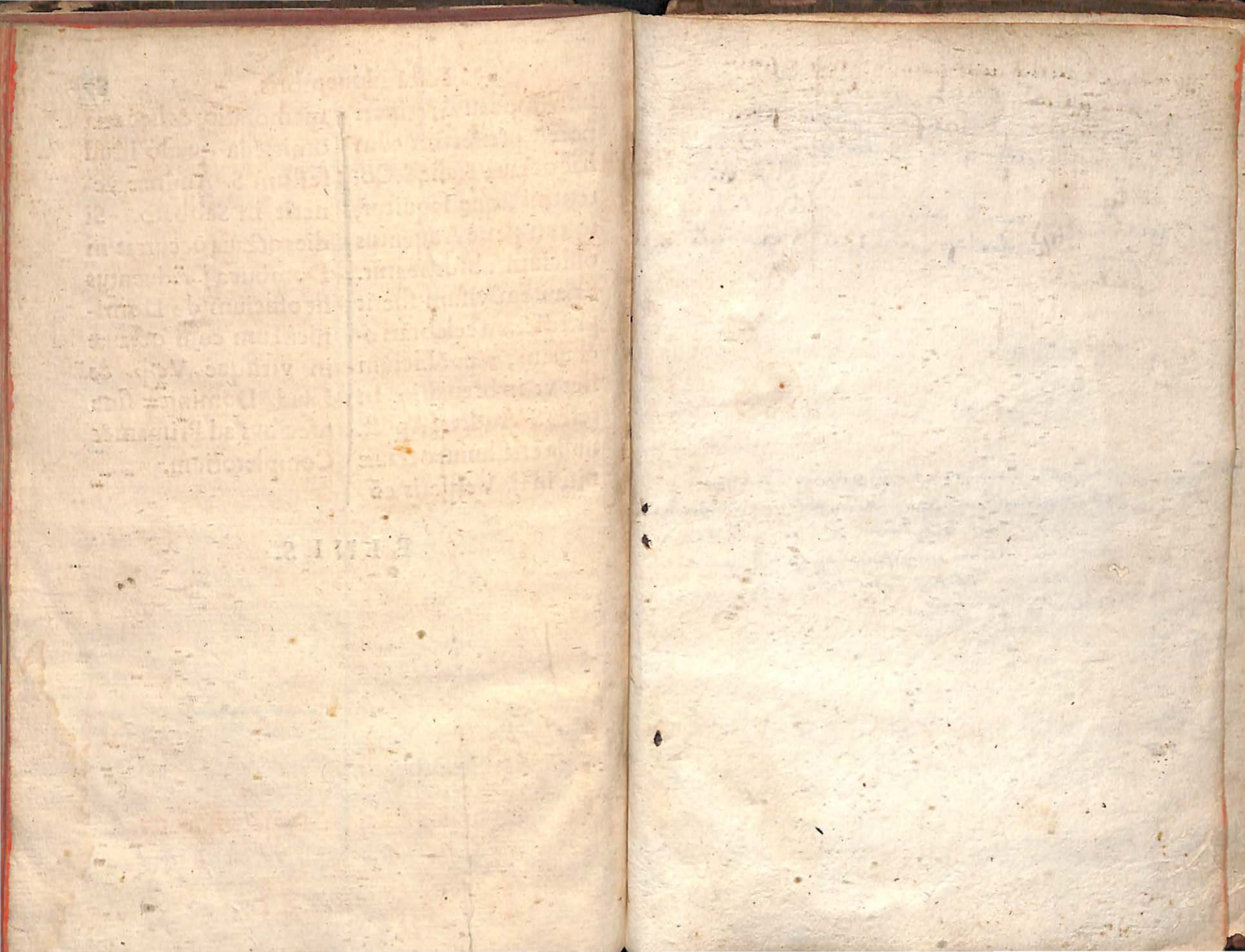
In tertio Nocturno homilia in Euangelii. Vigilate quia nescitis.

Com. octauæ Dedicationis. Per diocesim nihil fit de hac totâ octauâ, penitus etiam omittendâ in Ecclesiâ Cathedrali, si seruetur ritus veteris breuiarij in quo nulla habetur octauâ Dedicationis, fortè quia incidebat in Aduentum, qui ritus

non sine causâ retineri potest, præsertim cum hac octauâ & aliâ S. Co-rentini, quæ sequitur, totum penè Aduentus officium, absorbeatur. Si autem visum fuerit prædictam celebrari octauam, eius officium fiet vt in breuiario. In festo S. Andreæ Apost. nulla erit huius octauæ nisi in ij. Vesperis cō-

memoratio, & hæc etiâ omittēda quādo istud festum S. Andreæ venerit in Sabbato. Si dies octaua occurrat in Dominica j. Aduentus fit officium de Dominicâ cum com octauæ in vtrisque Vesp. & Laud. Dominicæ sine precibus ad Primam & Completorium.

FINIS.

Denique anno millesimo sexcentesimo
quadragesimo tertio brachium dextrum
St Coventini & majoris monasterii ad
ecclesiam corispitensem delatum et in
aditu chori prefata infra crucem
S^t offigiem decembris collocatum
ibidem hactenus diuina veneratione
colitur.

Denique anno 1643 brachium dextrum
St Coventini & majoris monasterii ad ecclesiam
corispitensem delatum et in aditu chori
prefatae infra crucis effigiem decembris
collocatum ibidem hactenus diuina
veneratione colitur.